

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1380/2013

(2013. gada 11. decembris)

par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2371/2002 ⁽⁴⁾ tika izveidota Kopienas sistēma zivsaimniecības resursu saglabāšanai un ilgtspējīgai izmantošanai saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (KZP).

(2) KZP darbības joma ietver jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un to zvejniecību pārvaldību, kuras šos resursus izmanto. Turklāt KZP mērķu sasniegšanas nolūkā tās darbības jomā attiecībā uz tirgus pasākumiem un finanšu pasākumiem ietilpst saldūdens bioloģiskie resursi un akvakultūras darbības, kā arī zvejas un akvakultūras produktu apstrāde un tirdzniecība, ja šādas darbības veic dalībvalstu teritorijā vai Savienības ūdeņos, tostarp,

ja tās veic zvejas kuģi, kas kuģo ar trešo valstu karogu vai ir tajās reģistrēti, Savienības zvejas kuģi vai dalībvalstu valstspiederīgie, neskarot karoga valsts primāro atbildību un ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas ⁽⁵⁾ (UNCLOS) 117. panta noteikumus.

(3) Atpūtas zveja var būtiski ietekmēt dalībvalstu zivju resursus, un dalībvalstīm tādēļ būtu jānodrošina, ka to veic atbilstīgi KZP mērķiem.

(4) KZP būtu jāgarantē tas, ka zvejas un akvakultūras darbības palīdz uzlabot ilgtermiņā vides, ekonomisko un sociālo ilgtspējību. Tajā būtu jāiekļauj noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt Savienībā tirgto produktu izsekojamību, drošumu un kvalitāti. Turklāt KZP būtu jāsniedz ieguldījums palielinātā ražīgumā, pietiekami augstā dzīves līmenī zvejniecības nozarē nodarbinātajiem, tostarp mazapjoma zvejniecībās un stabilos tirgos, un tai būtu jānodrošina pārtikas krājumu pieejamība un tas, ka produkti patērētājiem ir pieejami par saprātīgām cenām. KZP būtu jāpalīdz īstenot stratēģija "Eiropa 2020" gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un sasniegt mērķus, kas tajā noteikti.

(5) Savienība ir līgumslēdzēja puse UNCLOS ⁽⁶⁾, un ievērojot Padomes Lēmumu 98/414/EK ⁽⁷⁾ – Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. decembra Nolikuma par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību ⁽⁸⁾ (ANO nolikums par zivju krājumiem) un, ievērojot Padomes Lēmumu 96/428/EK ⁽⁹⁾ – Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 183. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 20. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 6. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 17. oktobra nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2013. gada 9. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.).

⁽⁵⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija un nolikums, kas attiecas uz tās XI daļas ieviešanu (OV L 179, 23.6.1998., 3. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 98/392/EK (1998. gada 23. marts) par Eiropas Kopienas parakstīto ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju un 1994. gada 28. jūlija Nolikumu par minētās konvencijas XI daļas īstenošanu (OV L 179, 23.6.1998., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Lēmums 98/414/EK (1998. gada 8. jūnijs) par Nolikuma par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju sugu krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu Eiropas Kopienas ratifikāciju (OV L 189, 3.7.1998., 14. lpp.).

⁽⁸⁾ Nolikums par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju sugu krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu (OV L 189, 3.7.1998., 16. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Lēmums 96/428/EK (1996. gada 25. jūnijs) par Kopienas pievienošanas nolikuma, kas veicina starptautisko saglabāšanas un vadības pasākumu ieviešanu uz tāljūrā esošiem zvejas kuģiem (OV L 177, 16.7.1996., 24. lpp.).

organizācijas 1993. gada 24. novembra Nolikuma par zvejas kuģu atbilstības veicināšanu starptautiskajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem atklātā jūrā ⁽¹⁾.

(6) Minētie starptautiskie instrumenti galvenokārt nosaka pienākumus saglabāšanas jomā, tostarp pienākumus īstenot saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas paredzēti, lai uzturētu vai atjaunotu jūras resursus tādā līmenī, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu gan jūras apgabalos, kas ir valsts jurisdikcijā, gan atklātā jūrā, un pienākumus šajā sakarā sadarboties ar citām valstīm, pienākumus plaši piemērot piesardzīgu pieeju zivju krājumu saglabāšanas, pārvaldības un izmantošanas jomā, pienākumus nodrošināt saglabāšanas un pārvaldības pasākumu saderību, ja jūras resursi ir sastopami jūras apgabalos, kam ir dažādi juridiskie statusi, un pienākumus pienācīgi ņemt vērā citus likumīgus jūras izmantošanas veidus. Tādēļ KZP būtu jāpalīdz Savienībai īstenot tās starptautiskos pienākumus saskaņā ar minētajiem starptautiskajiem instrumentiem. Ja dalībvalstis pieņem saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kurus tās ir pilnvarotas pieņemt saskaņā ar KZP, tām arī būtu jārikojas tādā veidā, kas pilnībā atbilst starptautiskajiem saglabāšanas un sadarbības pienākumiem saskaņā ar minētajiem starptautiskajiem instrumentiem.

(7) Johannesburgā 2002. gadā rīkotajā Pasaules samitā par ilgtspējīgu attīstību Savienība un tās dalībvalstis apņēmās cīnīties pret daudzu zivju krājumu nepārtraukto samazināšanos. Tāpēc Savienībai būtu jāuzlabo tās KZP, pielāgojot izmantošanas apmērus tā, lai nodrošinātu, ka saprātīgā laikposmā jūras bioloģisko resursu krājumi tiek izmantoti tādējādi, lai atjaunotu un saglabātu zvejotos krājumus vismaz tādā līmenī, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Šādi izmantošanas apmēri būtu jāsasniedz līdz 2015. gadam. Minēto izmantošanas apmēru sasniegšana vēlākā laikā būtu jāatļauj tikai tādā gadījumā, ja to sasniegšana līdz 2015. gadam nopietni apdraudētu iesaistīto zvejas flotu sociālo un ekonomisko ilgtspējību. Pēc 2015. gada minētie izmantošanas apmēri būtu jāsasniedz cik vien iespējams drīz un jebkurā gadījumā ne vēlāk par 2020. gadu. Ja zinātniskā informācija ir nepietiekama, lai noteiktu minētos līmeņus, var apsvērt aptuvenos parametrus.

(8) Pieņemot pārvaldības lēmumus par maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu jauktās dažādu sugu zvejas vietās, būtu jāņem vērā grūtības šādās zvejas vietās zvejojot visus krājumus vienlaicīgi atbilstīgi maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam, jo īpaši, ja zinātniskajā ieteikumā norādīts, ka ir ļoti sarežģīti novērst tā dēvēto kritisko sugu piezveju, palielinot izmantoto zvejas rīku selektivitāti. Šādos apstākļos būtu jāprasa attiecīgām zinātniskām struktūrām, lai tās sniedz ieteikumu par atbilstīgo zvejas izraisītas zivju mirstības līmeni.

⁽¹⁾ Nolikums, kas veicina starptautisko saglabāšanas un vadības pasākumu ievērošanu uz tāljūrā esošiem zvejas kuģiem (OV L 177, 16.7.1996., 26. lpp.).

(9) KZP būtu jānodrošina saskaņotība ar zivsaimniecības mērķiem, kas tika noteikti Konvencijas par bioloģisko daudzveidību pušu konferences pieņemtajā Lēmumā par stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam, un ar bioloģiskās daudzveidības mērķiem, kurus pieņēmusi 2010. gada 25. un 26. marta Eiropadome.

(10) Jūras bioloģisko resursu ilgtspējīga izmantošana vienmēr būtu jābalsta uz piesardzības pieeju, ko atvasina no Līguma 191. panta 2. punkta pirmajā daļā minētā piesardzības principa, ņemot vērā pieejamos zinātniskos datus.

(11) KZP būtu jāpalīdz aizsargāt jūras vidi, ilgtspējīgi pārvaldīt visas komerciāliem mērķiem izmantotās sugas un jo īpaši vēlākais līdz 2020. gadam sasniegt labu vides stāvokli, kā izklāstīts 1. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK ⁽²⁾.

(12) KZP arī būtu jāveicina Savienības tirgus apgāde ar augstas uzturvērtības pārtiku un Savienības tirgus atkarības samazināšana no pārtikas importa. Tieši un netieši jāveicina arī darbvieta radīšana un ekonomikas attīstība piekrastes reģionos.

(13) Ir jāīsteno uz ekosistēmu balstīta pieeja zivsaimniecības pārvaldībā, būtu jāierobežo zvejas darbību ietekme uz vidi, jāizvairās no nevēlamas nozvejas un tā cik vien iespējams jāsamazina.

(14) Ir svarīgi, lai KZP pārvaldība tiktu veikta saskaņā ar labas pārvaldības principiem. Šie principi ietver lēmumu pieņemšanu, pamatojoties uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem, plašu ieinteresēto personu iesaisti un ilgtermiņa perspektīvu. Veiksmīga KZP pārvaldība ir atkarīga arī no skaidras pienākumu noteikšanas Savienības, reģionālā, valsts un vietējā līmenī un no veikto pasākumu savstarpējas saderības un to saskaņotības ar citiem Savienības politikas virzieniem.

(15) KZP būtu jāpalīdz uzlabot zvejas operatoru drošību un darba apstākļi.

(16) KZP vajadzības gadījumā būtu pilnībā jāņem vērā dzīvnieku veselība, dzīvnieku labturība, pārtikas un barības nekaitīgums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

- (17) Ņemot vērā, ka visi jautājumi, kas attiecas uz Eiropas okeāniem un jūrām, ir savstarpēji saistīti, KZP būtu jāīsteno tādejādi, lai tā atbilstu citiem Savienības politikas virzieniem, jo īpaši ņemot vērā mijiedarbību ar Savienības darbībām citās jūrlietu politikas jomās. Būtu jānodrošina saskaņotība dažādu nozaru politikas virzienu pārvaldībā, ko īsteno Baltijas jūrā, Ziemeļjūrā, Ķeltu jūrās, Biskajas līcī un Pireneju pussalas piekrastē, Vidusjūras un Melnās jūras baseinā.
- (18) Savienības zvejas kuģiem vajadzētu būt vienlīdzīgai piekļuvei ES ūdeņiem un resursiem, uz kuriem attiecas KZP noteikumi.
- (19) Pastāvošie noteikumi, ar ko ierobežo piekļuvi dalībvalstu resursiem 12 jūras jūdžu zonās, ir bijuši pietiekami efektīvi attiecībā uz saglabāšanu, ierobežojot zvejas piepūli visjutīgākajā Savienības ūdeņu daļā. Turklāt ar šiem noteikumiem ir saglabātas tradicionālās zvejas darbības, no kurām lielā mērā ir atkarīga konkrētu piekrastes kopienu sociālā un ekonomiskā attīstība. Tāpēc minētie noteikumi būtu jāturpina piemērot. Dalībvalstīm būtu jāmēģina nodrošināt preferenciālu piekļuvi zvejniekiem, kuri nodarbojas ar mazapjoma, nerūpniecisko vai piekrastes zveju.
- (20) Nelielas piekrastes salas, kas ir atkarīgas no zvejniecības, būtu attiecīgā gadījumā īpaši jāapzina un jāatbalsta, lai ļautu tām izdzīvot un veicinātu to labklājību.
- (21) Jūras bioloģiskie resursi ap Savienības tālākiem reģioniem, kas minēti Līguma 349. panta pirmajā daļā, būtu īpaši jāaizsargā, jo tie palīdz saglabāt minēto teritoriju vietējo ekonomiku, ņemot vērā to strukturālo, sociālo un ekonomisko situāciju. Tāpēc būtu jāierobežo konkrētu zvejas darbību veikšana šajās teritorijās, atļaujot tās veikt tikai minēto teritoriju ostās reģistrētiem zvejas kuģiem.
- (22) Lai nodrošinātu ūdeņu dzīvo resursu un jūras ekosistēmu saglabāšanu, Savienībai būtu jācenšas aizsargāt bioloģiski jutīgākos apgabalus, piešķirot tiem aizsargājamu teritoriju statusu. Šādās teritorijās būtu jādod iespēja ierobežot vai aizliegt zvejas darbības. Lemjot par to, kurām teritorijām piešķirt minēto statusu, īpaša uzmanība būtu jāvelta tām teritorijām, saistībā ar kurām ir nepārprotami pierādījumi, ka tajās lielā koncentrācijā ir zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas atsaucis izmēru, un nārsta vietas, un tām, kuras atzītas par biogeogrāfiski jutīgām. Būtu jāņem vērā arī esošās aizsargājamās teritorijas. Lai veicinātu statusa piešķiršanas procesu, dalībvalstīm būtu jāapzina piemērotas teritorijas, tostarp teritorijas, kas ir daļa no vienota tīkla, un attiecīgā gadījumā vienai ar otru būtu jāsadarbības, sagatavojot un nosūtot kopīgos ieteikumus Komisijai. Lai efektīvāk izveidotu aizsargājamās teritorijas, Komisijai vajadzētu būt iespējai būt pilnvarotai ietvert tās daudzgadu plānā lai nodrošinātu piemērotu demokrātiskās pārskatatbildības un kontroles līmeni, tai būtu regulāri jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par minēto aizsargājamo teritoriju darbību.
- (23) Mērķi ilgtspējīgi izmantot jūras bioloģisko resursus var efektīvāk sasniegt ar daudzgadu pieeju zivsaimniecības pārvaldībā, par prioritāriem nosakot daudzgadu plānus, kas atspoguļo dažādu zvejniecību specifiku.
- (24) Daudzgadu plānos, ja iespējams, būtu jāiekļauj vairāki krājumi, ja šie krājumi tiek izmantoti kopīgi. Daudzgadu plānos būtu jāizveido sistēma ilgtspējīgai attiecīgo krājumu un jūras ekosistēmu izmantošanai, nosakot precīzus termiņus un aizsardzības mehānismus neparedzētiem gadījumiem. Turklāt daudzgadu plāni būtu jāpārvalda saskaņā ar skaidri noteiktiem pārvaldības mērķiem, lai veicinātu attiecīgo krājumu ilgtspējīgu izmantošanu un jūras ekosistēmu aizsardzību. Minētie plāni būtu jāpieņem, apspriežoties ar konsultatīvajām padomēm, zvejas nozares operatoriem, zinātniekiem un citām iesaistītajām personām, kas ir ieinteresētas zivsaimniecības pārvaldībā.
- (25) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK ⁽¹⁾, Padomes Direktīva 92/43/EEK ⁽²⁾ un Direktīva 2008/56/EK uzliek dalībvalstīm konkrētus pienākumus saistībā ar, attiecīgi, īpaši aizsargājamām teritorijām, īpašām saglabājamām teritorijām un aizsargājamām jūras teritorijām. Šādiem pasākumiem varētu būt nepieciešama tādu pasākumu pieņemšana, kas ir saskaņā ar KZP. Tāpēc ir lietderīgi pilnvarot dalībvalstis attiecībā uz to suverenitātē vai jurisdikcijā esošajiem ūdeņiem pieņemt tādas saglabāšanas pasākumus, kas ir nepieciešami, lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar minētajiem Savienības aktiem, ja šādi pasākumi neietekmē citu dalībvalstu intereses zivsaimniecības jomā. Ja šādi pasākumi varētu ietekmēt citu dalībvalstu intereses zivsaimniecības jomā, pilnvaras pieņemt šādus pasākumus būtu jāpiešķir Komisijai un būtu jāizmanto reģionālā sadarbība starp attiecīgajām dalībvalstīm.
- (26) Ir vajadzīgi pasākumi, lai samazinātu pašreizējos lielos nevēlamas nozvejas apjomus un pakāpeniski izskaustu izmetumus. Nevēlamas nozvejas un izmetumi ir ievērojama resursu šķērdēšana un negatīvi ietekmē jūras bioloģisko resursu un jūras ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, un zvejniecību finansiālo dzīvotspēju. Būtu jāievieš

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/43 (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

- un pakāpeniski jāīsteno pienākums izkraut visas to sugu nozvejas ("nozvejas izkraušanas pienākums"), uz ko attiecas nozvejas kvotas, kā arī Vidusjūrā nozvejas, uz ko attiecas noteikumi par minimālo izmēru, kuras iegūtas zvejas darbībās Savienības ūdeņos, vai kuras ieguvuši Savienības zvejas kuģi, un noteikumus, ar kuriem līdz šim zvejniekiem bija uzlikts pienākums nozvejoto izvest, būtu jāatceļ.
- (27) Nozvejas izkraušanas pienākums būtu jāievieš katrā zvejniecībā atsevišķi. Zvejniekiem būtu jāļauj arī turpmāk veikt to sugu izmetumus, kurām saskaņā ar labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem ir augsts izdzīvošanas rādītājs, ja tās tiek izvestas atpakaļ jūrā.
- (28) Lai nozvejas izkraušanas pienākums būtu izpildāms un lai mazinātu ietekmi, ko rada ikgadējās izmaiņas nozvejas sastāvā, dalībvalstīm būtu jāatļauj konkrētu kvotas procentuālo daļu pārcelt no viena gada uz citu.
- (29) Pārvaldot nozvejas izkraušanas pienākumu, dalībvalstīm ir jādara viss iespējama, lai samazinātu nevēlamo nozveju. Šajā nolūkā ļoti svarīgai ir jābūt selektīvu zvejas paņēmieni uzlabošanai, lai izvairītos no nevēlamas nozvejas un cik vien iespējams to samazinātu. Ir būtiski, lai dalībvalstis sadalītu kvotas starp kuģiem tādā kombinācijā, kura pēc iespējas labāk atspoguļo sagaidāmo sugu sastāvu zvejniecībā. Ja ir neatbilstība starp pieejamām kvotām un faktisko zivsaimniecības praksi, dalībvalstīm būtu jāapsver pielāgojumi, izmantojot kvotu apmaiņu ar citām dalībvalstīm, tostarp ar pastāvīgu apmaiņu. Dalībvalstīm būtu arī jāapsver atvieglojumi kuģu īpašniekiem atsevišķu kvotu apvienošanai, piemēram, ražotāju organizācijās vai kuģu īpašnieku grupās. Visbeidzot, dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja piezvejas sugu atskaitīt no mērķsugas kvotas, atkarībā no piezvejas sugas saglabāšanas statusa.
- (30) Attiecībā uz tādu zivju izkrāvējiem, kuras ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru, būtu jāierobežo šādu nozveju galamērķis un tās būtu jāaizliedz pārdot lietošanai pārtikā.
- (31) Lai ņemtu vērā nevēlamas nozvejas, kas ir neizbēgamas, pat piemērojot pasākumus to samazināšanai, būtu jāizveido daži de minimis izņēmumi no nozvejas izkraušanas pienākuma tām zvejniecībām, uz kurām attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, galvenokārt izmantojot daudzgadu plānus.
- (32) Ņemot vērā zinātniskos ieteikumus un neapdraudot ar maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu saistīto mērķu sasniegšanu, vai nepalielinot zivju mirstību, ja darbojas nozvejas izkraušanas pienākums, ietverot nozvejas dokumentāciju, vajadzētu būt iespējamam saistītu zvejas iespēju palielinājumam, lai ņemtu vērā faktu, ka zivis, ko iepriekš izmeta, tagad izkraus.
- (33) Piekļuvi zvejniecībai vajadzētu balstīt uz pārredzamiem un objektīviem kritērijiem, tostarp kritērijiem, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku. Dalībvalstīm būtu jāveicina atbildīga zveja, sniedzot stimulu tiem operatoriem, kas zvejo, nodarot vismazāko kaitējumu videi un sniedzot vislielākos ieguvumus sabiedrībai.
- (34) Attiecībā uz krājumiem, par kuriem nav izveidots daudzgadu plāns, būtu jānodrošina, ka tie tiek izmantoti maksimālajā ilgtspējīgas ieguves apjomā, nosakot nozvejas vai zvejas piepūles limitus. Ja pieejamie dati nav pietiekami, zvejniecību pārvaldībā būtu jāizmanto aptuvenie parametri.
- (35) Ņemot vērā zvejas nozares nestabilo ekonomisko stāvokli un konkrētu piekrastes kopienu atkarību no zvejas, ir jānodrošina relatīva zvejas darbību stabilitāte, sadalot zvejas iespējas starp dalībvalstīm, pamatojoties uz prognozējamu krājumu daļu katrai dalībvalstij.
- (36) Šādai zvejas darbību relatīvai stabilitātei, ņemot vērā krājumu pagaidu bioloģisko stāvokli, būtu jānodrošina un pilnībā jāņem vērā to reģionu konkrētās vajadzības, kurās vietējās kopienas ir īpaši atkarīgas no zvejniecības un saistītām darbībām, kā to nolēmusi Padome savā 1976. gada 3. novembra Rezolūcijā⁽¹⁾, un jo īpaši tās VII pielikumā.
- (37) Tāpēc jēdziens par relatīvo stabilitāti būtu jāizprot šādā nozīmē.
- (38) Komisijai būtu jāatļauj pieņemt pasākumus, ja attiecībā uz jūras bioloģisko resursu saglabāšanu vai jūras ekosistēmu pastāv nopietni zvejas darbību radīti draudi, kas prasa tūlītēju rīcību. Minētie pasākumi būtu jāievieš noteiktajos termiņos, un tie būtu jāīsteno ierobežotā laikposmā.
- ⁽¹⁾ Padomes Rezolūcija (1976. gada 3. novembris) par dažiem ārējiem aspektiem 200 jūdžu zvejas zonas izveidē Kopienā, kas stājās spēkā no 1977. gada 1. janvāra (OV C 105, 7.5.1981., 1. lpp.).

- (39) Dalībvalstīm būtu jāsadarbojas reģionālā līmenī, lai pieņemtu kopīgus ieteikumus un citus instrumentus, lai pilnveidotu un īstenotu saglabāšanas pasākumus un pasākumus, kas ietekmē zvejas darbību zonās, kuras ir aizsargātas ar vides tiesību aktiem. Saistībā ar reģionālo sadarbību, Komisijai saglabāšanas pasākumi būtu jāpieņem tikai izmantojot īstenošanas aktus vai deleģētos aktus, ja visas kāda reģiona attiecīgās dalībvalstis vienojas par kopīgu ieteikumu. Ja kopīga ieteikuma nav, Komisijai būtu jānāk klajā ar likumdošanas priekšlikumu attiecībā uz atbilstīgajiem pasākumiem, ievērojot Līgumu.
- (40) Dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām pieņemt saglabāšanas un pārvaldības pasākumus krājumiem Savienības ūdeņos, kuri piemērojami tikai tiem Savienības zvejas kuģiem, kas kuģo ar to karogu.
- (41) Dalībvalstīm attiecībā uz savu 12 jūras jūdžu zonu vajadzētu būt pilnvarotām pieņemt saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas piemērojami visiem Savienības zvejas kuģiem, ar noteikumu, ka tad, ja šādi pasākumi attiecas uz Savienības zvejas kuģiem no citām dalībvalstīm, pieņemtie pasākumi nav diskriminējoši, ir notikusi iepriekšēja apspriešanās ar citām attiecīgajām dalībvalstīm un Savienība nav pieņēmusi pasākumus, kuri īpaši attiecas uz saglabāšanu un pārvaldību attiecīgajā 12 jūras jūdžu zonā.
- (42) Dalībvalstīm vajadzētu spēt ieviest nododamu zvejas koncesiju sistēmu.
- (43) Dalībvalstīm vajadzētu veikt īpašus pasākumus, lai Savienības zvejas kuģu skaitu pielīdzinātu pieejamajiem resursiem, pamatojoties uz to izvērtējumiem par līdzsvaru starp to flotes zvejas kapacitāti un tām pieejamajām zvejas iespējām. Minētie izvērtējumi būtu jāveic atbilstīgi Komisijas pamatnostādņēm un jānorāda gada ziņojumā, ko nosūta Komisijai. Minētie ziņojumi būtu jāpublisko. Ikvienai dalībvalstij būtu jādod iespēja izraudzīties pasākumus un instrumentus, kādus tā vēlas pieņemt, lai samazinātu zvejas kapacitātes pārpalikumu.
- (44) Papildus minētajam – zvejas kapacitātes pārvaldības un koriģēšanas nolūkiem vajadzētu saglabāt obligāto maksimāli pieļaujamo flotes kapacitāti un valstu iekļaušanas/izslēgšanas režīmu attiecībā uz finansējumu kuģu ekspluatācijas pārtraukšanai.
- (45) Dalībvalstīm būtu jāreģistrē minimālā informācija par to Savienības zvejas kuģu parametriem un darbībām, kuri kuģo ar to karogu. Šie reģistrētie dati būtu jādara pieejami Komisijai, lai tā uzraudzītu dalībvalstu flotu apjomu.
- (46) Zvejniecību pārvaldībā, kas balstīta uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, ir vajadzīgas saskaņotas, uzticamas un precīzas datu kopas. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāvēl dati par flotēm un to zvejas darbībām, jo īpaši bioloģiskie dati par nozvejām, tostarp izmetumiem, un apsekojumu dati par zivju krājumiem un par zvejas darbību potenciālo ietekmi uz jūras ekosistēmām no vides viedokļa. Dalībvalstīm būtu jāpārvalda savākie dati un tie jādara pieejami tiešajiem lietotājiem un citām ieinteresētajām personām. Dalībvalstīm būtu jāsadarbojas savstarpēji un ar Komisiju, lai koordinētu datu vākšanas darbības. Vajadzības gadījumā dalībvalstīm attiecībā uz datu vākšanu būtu arī jāsadarbojas ar trešām valstīm. Dalībvalstīm būtu jāiesniedz Komisijai izvērtējumam gada ziņojums par datu vākšanas darbībām, ko pēc tam publisko.
- (47) Datu vākšanā būtu jāiekļauj dati, kas atvieglo ekonomisku izvērtējumu veikšanu par zvejniecības nozarē, akvakultūrā un zvejas un akvakultūras produktu apstrādē aktīvajiem uzņēmumiem un nodarbinātības tendencēm minētajās nozarēs.
- (48) Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK), kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2005/629/EK⁽¹⁾, var sniegt konsultācijas par jautājumiem, kas attiecas uz jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un pārvaldību, lai nodrošinātu vajadzīgo augsti kvalificēta zinātniskā personāla palīdzību, jo īpaši piemērojot bioloģiskos, ekonomiskos, vides, sociālos vai tehniskos apsvērumus.
- (49) Būtu jānostiprina uz politiku orientēta zinātne zvejniecības jomā, izmantojot valsts mērogā pieņemtu zinātnisko zvejniecības datu vākšanu, pētniecību un īstenojot inovācijas programmas koordinācijā ar citām dalībvalstīm un saskaņā ar Savienības pētniecības un inovācijas sistēmām. Būtu arī jāveicina ciešāka sadarbība starp nozari un zinātniekiem.
- (50) Savienībai būtu jāpopularizē KZP mērķi starptautiskā mērogā, nodrošinot, ka Savienības zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem ir balstītas uz tiem pašiem principiem un standartiem, kas piemērojami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienības un trešo valstu operatoriem. Šajā nolūkā Savienībai vajadzētu censties vadīt reģionālu un starptautisku organizāciju darbības stiprināšanas procesu, lai tās varētu labāk saglabāt un pārvaldīt jūras dzīvus resursus, kas ietilpst to darbības jomā, tostarp
- (¹) Komisijas Lēmums 2005/629/EK (2005. gada 26. augusts) par Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas izveidošanu (OV L 225, 31.8.2005., 18. lpp.).

cīnīties pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju. Savienībai vajadzētu sadarboties ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām ar mērķi uzlabot atbilstību starptautiskiem pasākumiem, tostarp cīnīties ar NNN. Savienības nostāju vajadzētu balstīt uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem.

saimnieciskās darbības, dažādošanu un uzlabojot dzīves kvalitāti piekrastes un iekšzemes reģionos. Turklāt starp dalībvalstīm būtu jāievieš mehānismi, lai apmainītos ar informāciju un paraugpraksi, izmantojot atvērto koordinācijas metodi valsts pasākumiem attiecībā uz darījumu darbības drošību, piekļuvi Savienības ūdeņiem un teritorijai un atļauju piešķiršanas procedūru vienkāršošanu.

- (51) Ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, kuri noslēgti ar trešām valstīm, būtu jānodrošina, lai Savienības zvejas darbības trešo valstu ūdeņos būtu balstītas uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem un attiecīgas informācijas apmaiņu, nodrošinot jūras bioloģisko resursu ilgtspējīgu izmantošanu, pārredzamību attiecībā uz pārpalikuma noteikšanu un, tādējādi, resursu pārvaldību, kas ir saskaņā ar KZP mērķiem. Šiem nolīgumiem, kuros paredz piekļuvi resursiem proporcionāli Savienības flotes interesēm un apmaiņā pret Savienības finansiālu ieguldījumu, būtu jāpalīdz izveidot kvalitatīvu pārvaldes sistēmu, lai jo īpaši nodrošinātu efektīvus datu vākšanas, uzraudzības, kontroles un pārraudzības pasākumus.
- (52) Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un citos attiecīgos starptautiskos cilvēktiesību dokumentos noteikto demokrātijas principu un cilvēktiesību, kā arī tiesiskuma principa ievērošanai vajadzētu būt būtiskam elementam ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos, kuros vajadzētu būt īpašai cilvēktiesību klauzulai. Cilvēktiesību klauzulas ieviešanai ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos būtu pilnībā jāatbilst vispārējiem Savienības attīstības politikas mērķiem.
- (53) Akvakultūrai ilgtspējīgi būtu jāpalīdz saglabāt pārtikas ražošanas potenciāls visā Savienībā, lai Savienības iedzīvotājiem ilgtermiņā garantētu pārtikas nodrošinājumu, tostarp pārtikas pieejamību, kā arī izaugsmi un nodarbinātību, un lai dotu ieguldījumu pasaulē arvien pieaugošā pieprasījuma pēc ūdens cilmes produktiem apmierināšanā.
- (54) Komisijas 2009. gadā pieņemtajā Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijā, kuru atzinīgi novērtēja un apstiprināja Padome un atzinīgi novērtēja Eiropas Parlaments, norādīts, ka jārada un jāveicina vienlīdzīgi konkurences apstākļi akvakultūras jomā kā pamats tās ilgtspējīgai attīstībai.
- (55) Akvakultūras darbības Savienībā ietekmē dažādi apstākļi, kas sniedzas pāri valstu robežām, tostarp attiecībā uz operatoriem izsniegtajām atļaujām. Tāpēc būtu jāizstrādā Savienības stratēģiskas pamatnostādnes valstu stratēģiskajiem plāniem, lai uzlabotu akvakultūras nozares konkurētspēju, veicinot tās attīstību un inovāciju un rosinot
- (56) Akvakultūras īpatnību dēļ ir vajadzīga konsultatīvā padome, kurā ieinteresētās personas varētu apspriest Savienības politikas virzienu elementus, kas varētu ietekmēt akvakultūru.
- (57) Ir jāstiprina Savienības zvejniecības un akvakultūras nozares konkurētspēja un tā jāvienkāršo, lai uzlabotu tās ražošanas un tirdzniecības darbību pārvaldību. Zvejas un akvakultūras produktu tirgus kopīgai organizācijai būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi visiem Savienībā tirgotajiem zvejas un akvakultūras produktiem neatkarīgi no to izcelsmes, jāsniedz iespējas patērētājiem izdarīt labāk pamatotu izvēli un jāatbalsta atbildīgs patēriņš un būtu jāuzlabo ekonomiskās zināšanas un informētība par Savienības tirgiem visā piegādes ķēdē.
- (58) Tirgus kopīgā organizācija būtu jāīsteno atbilstīgi Savienības starptautiskajām saistībām, jo īpaši ņemot vērā Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumus.
- (59) Lai nodrošinātu atbilstību KZP noteikumiem, būtu jāizveido efektīva kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēma, kas ietvertu cīņu pret NNN zvejas darbībām.
- (60) Savienības kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēmā būtu jāveicina modernu un efektīvu tehnoloģiju izmantošana. Dalībvalstīm un Komisijai vajadzētu būt iespējām veikt izmēģinājuma projektus par jaunām kontroles tehnoloģijām vai datu pārvaldības sistēmām.
- (61) Lai nodrošinātu, ka dažādās dalībvalstīs kontroles un izpildes noteikumu piemērošanas nosacījumi ir salīdzināmi, būtu jāveicina dalībvalstu sadarbība, apzinot iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas.
- (62) Lai nodrošinātu operatoru iesaistīšanos Savienības datu ievākšanā un Savienības kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēmā, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējām pieprasīt saviem operatoriem segt proporcionālu daļu no attiecīgajām darbības izmaksām.

- (63) Dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekami labi sasniegt KZP mērķus, ņemot vērā problēmas, kas konstatētas zvejas nozares attīstībā un tās pārvaldībā, un dalībvalstu ierobežotos finansiālos resursus. Tāpēc, lai palīdzētu sasniegt šos mērķus, būtu jāpiešķir Savienības daudzgadu finansiālā palīdzība, kas vērsta uz KZP prioritātēm un pielāgota katras dalībvalsts zvejas nozares īpatnībām.
- (64) Savienības finansiālā palīdzība būtu jāpiešķir ar nosacījumu, ka dalībvalstis un operatori, tostarp kuģu īpašnieki, ievēro KZP noteikumus. Saskaņā ar īpašiem noteikumiem, ko paredzēts pieņemt, Savienības finansiālās palīdzības sniegšana būtu jāpārtrauc, jāaptur vai jākorrigē gadījumos, kad dalībvalsts neievēro konkrētu KZP pienākumu vai kad operators izdara nopietnus šo noteikumu pārkāpumus.
- (65) Dialogs ar ieinteresētajām personām ir bijis nozīmīgs, lai sasniegtu KZP mērķus. ņemot vērā dažādos apstākļus Savienības ūdeņos un lielāku KZP reģionalizāciju, konsultatīvajām padomēm būtu jādod KZP iespēja gūt labumu no visu ieinteresēto personu zināšanām un pieredzes.
- (66) ņemot vērā tālāko reģionu, akvakultūras, tirgu un Melnās jūras īpatnības, ir lietderīgi, izveidot jaunu konsultatīvo padomi katrā no minētajām jomām.
- (67) Pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai saistībā ar saglabāšanas pasākumu, kas saistīti ar konkrētām dalībvalstu saistībām vides jomā, nozvejas izkraušanas pienākuma korigēšana ar nolūku ievērot Savienības starptautiskās saistības pieņemšanu, nozvejas izkraušanas pienākuma plašāku piemērošanu, ar reģionalizācijas procesa starpniecību tajā iekļaujot citas sugas, konkrētu izmetumu plānu pieņemšanu, izmantojot reģionalizācijas procesu, de minimis atbrīvojumu no nozvejas izkraušanas pienākuma, ja nav pieņemts neviens cits iminētā pienākuma īstenošanas pasākums, pieņemšanu un detalizētu konsultatīvo padomju darbības dnoteikumu noteikšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (68) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz pagaidu pasākumiem nolūkā samazināt nopietnus draudus jūras bioloģisko resursu saglabāšanai, uz iekļaušanas/izslēgšanas režīma īstenošanu flotes pārvaldībā un uz datu pierakstīšanu, formatēšanu un nosūtīšanu Savienības zvejas flotes reģistra vajadzībām, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (69) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti vienīgi tādi pasākumi, kas ir vajadzīgi tās mērķu sasniegšanai.
- (70) Stājoties spēkā attiecīgajiem noteikumiem saskaņā ar šo regulu, būtu jāatceļ Padomes Lēmums Nr. 2004/585/EK ⁽²⁾.
- (71) ņemot vērā izdarāmo grozījumu daudzumu un svarīgumu, Regula (EK) Nr. 2371/2002 būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Kopējā zivsaimniecības politika (KZP) aptver:
 - a) jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un to zvejniecību un flotu pārvaldību, kuras šādus resursus izmanto;
 - b) saistībā ar pasākumiem tirgū un finanšu pasākumiem KZP īstenošanas atbalstam - saldūdeņu bioloģiskos resursus, akvakultūru un zvejas un akvakultūras produktu apstrādi un tirdzniecību.
2. KZP attiecas uz 1. punktā minētajām darbībām, ja tās veic:
 - a) to dalībvalstu teritorijā, kuras ir Līguma darbības jomā,
 - b) Savienības ūdeņos, arī tad, ja tās veic zvejas kuģi, kas kuģo ar trešās valsts karogu un ir reģistrēti trešā valstī,
 - c) Savienības zvejas kuģi ārpus Savienības ūdeņiem, vai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums Nr. 2004/585/EK (2004. gada 19. jūlijs), ar ko izveido reģionālās konsultatīvās padomes atbilstīgi kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 256, 3.8.2004., 17. lpp.).

d) dalībvalstu valstspiederīgie, neskarot kara valsts primāro atbildību.

2. pants

Mērķi

1. KZP garantē to, ka zvejas un akvakultūras darbības ilgtermiņā ir ekoloģiski ilgtspējīgas un tiek pārvaldītas atbilstīgi mērķim nodrošināt ieguvumus ekonomiskajā, sociālajā un nodarbinātības jomā un veicināt pārtikas pieejamību.

2. KZP tiek ievērota piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībai, un tās mērķis ir nodrošināt to, lai dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanas rezultātā iegūto sugu populācijas tiktu atjaunotas un uzturētas virs līmeņa, kas nodrošina maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu.

Lai panāktu mērķipakāpeniski atjaunot un uzturēt zivju krājumu populācijas tādā biomasas līmenī, kas spēj nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu saistībā ar izmantošanas pakāpi, ja iespējams, sasniedz līdz 2015. gadam, un pakāpeniski pieaugošā veidā – vēlākais līdz 2020. gadam attiecībā uz visiem krājumiem.

3. KZP īsteno ekosistēmas pieeju zvejniecības pārvaldībā, lai nodrošinātu to, ka tiek mazināta zvejas darbību negatīvā ietekme uz jūras ekosistēmu, un cenšas nodrošināt, ka akvakultūras un zvejas darbības neveicina jūras vides degradāciju.

4. KZP veicina zinātnisko datu vākšanu.

5. Ar KZP jo īpaši:

a) pakāpeniski izskauz izmetumus – katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus, izvairoties no nevēlamas piezvejas un samazinot to cik vien iespējams, un pakāpeniski nodrošinot to, ka nozvejas tiek izkrautas;

b) vajadzības gadījumā visoptimālākajā veidā izmanto nevēlamu nozveju, neradot tirgu tādai šā veida nozvejai, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru;

c) nodrošina apstākļus, lai ekonomiski dzīvotspējīgāku un konkurētspējīgāku padarītu zvejas un pārstrādes nozari un darbības uz sauszemes, kas saistītas zvejniecību;

d) paredz pasākumus ar mērķi flotu zvejas kapacitāti pielāgot zvejas iespēju līmenim atbilstīgi 2. punktam, lai bez pārmērīgas jūras bioloģisko resursu izmantošanas izveidotu ekonomiski dzīvotspējīgas flotes;

e) veicina ilgtspējīgu Savienības akvakultūras darbību attīstību, lai sekmētu pārtikas pieejamību un nodrošinājumu un nodarbinātību;

f) palīdz nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni tiem, kas ir atkarīgi no zvejas darbībām, ievērojot piekrastes zvejniecību un sociāli ekonomiskos aspektus;

g) palīdz izveidot efektīvu un pārredzamu zvejniecības un akvakultūras produktu iekšējo tirgu un palīdz nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus Savienības tirgū laistiem zvejniecības un akvakultūras produktiem;

h) ņem vērā gan patērētāju, gan ražotāju intereses;

i) veicina piekrastes zvejas darbības, ņemot vērā to sociāli ekonomiskos aspektus;

j) nodrošina atbilstību Savienības tiesību aktiem vides jomā, jo īpaši mērķim sasniegt labu vides stāvokli līdz 2020. gadam, kā tas izklāstīts Direktīvas 2008/56/EK 1. panta 1. punktā, kā arī citiem Savienības politikas virzieniem.

3. pants

Labas pārvaldības principi

KZP ievēro šādus labas pārvaldības principus:

a) skaidri noteikta pienākumu sadale Savienības, reģionālā, valsts un vietējā līmenī;

b) reģiona īpatnību ievērošana, izmantojot reģionalizētu pieeju;

c) pasākumu ieviešana saskaņā ar labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu;

d) ilgtermiņa perspektīva;

e) administratīvo izmaksu efektivitāte;

f) atbilstīga ieinteresēto aprindu, jo īpaši konsultatīvo padomju, iesaistīšana visos posmos no pasākumu izstrādes līdz īstenošanai;

g) kara valsts primārā atbildība;

h) saskanība ar citām Savienības politikas jomām;

i) ietekmes novērtējumu izmantošana vajadzības gadījumā;

j) samērs starp KZP iekšējo un ārējo dimensiju;

k) datu apstrādes pārredzamība atbilstīgi spēkā esošajām juridiskajām prasībām, nodrošinot pienācīgu privātās dzīves neaizskaramību, personas datu aizsardzību un konfidencialitātes noteikumus; dati ir pieejami attiecīgajām zinātniskajām struktūrām, citām struktūrām, kam ir zinātniska vai pārvaldības ievirze, un citiem noteiktiem galalietotājiem.

4. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "Savienības ūdeņi" ir ūdeņi, kas ir dalībvalstu suverenitātē vai jurisdikcijā, izņemot Līguma II pielikumā minētajām teritorijām piegulošos ūdeņus;
- 2) "jūras bioloģiskie resursi" ir iegūstamās un pieejamās jūras ūdeņu dzīvo organismu sugas, ietverot anadromās un katadromās sugas laikposmā, ko tās pavada jūrā;
- 3) "saldūdeņu bioloģiskie resursi" ir iegūstamās un pieejamās saldūdeņu dzīvo organismu sugas;
- 4) "zvejas kuģis" ir jebkurš kuģis, kas aprīkots jūras bioloģisko resursu komerciālai izmantošanai vai zilo tunzivju krātņveida lamatas;
- 5) "Savienības zvejas kuģis" ir zvejas kuģis, kas kuģo ar dalībvalsts karogu un ir reģistrēts Savienībā;
- 6) "iekļaušana zvejas flotē" ir zvejas kuģa reģistrēšana dalībvalsts zvejas kuģu reģistrā;
- 7) "maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms" ir lielākais teorētiskais līdzsvarotas ieguves apjoms, kuru pastāvīgi caurmērā var iegūt no krājuma pašreizējos caurmēra vides apstākļos, būtiski neietekmējot ataudzēšanas procesu;
- 8) "piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībā", kā minēts ANO Nolīguma par zivju krājumiem 6. pantā, ir pieeja, saskaņā ar kuru atbilstīgas zinātniskās informācijas trūkumu nebūtu jāizmanto par pamatojumu, lai atliktu vai neveiktu pārvaldības pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt nevēljamās sugas, saistītās vai atkarīgās sugas, piezvejas sugas un to vidi;
- 9) "ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā" ir integrēta pieeja zvejniecības pārvaldībā ekoloģiski jēgpilnās robežās, kas ir vērsta uz to, lai pārvaldītu dabas resursu izmantošanu, ņemot vērā zvejas un citas cilvēku darbības, vienlaikus saglabājot gan bioloģisko bagātību, gan bioloģiskos procesus, kas nepieciešami, lai aizsargātu skartās ekosistēmas dzīvotņu sastāvu, struktūru un funkcionēšanu, ņemot vērā zināšanas un neskaidrības par ekosistēmas biotiskajiem, abiotiskajiem un ar cilvēku saistītajiem komponentiem;
- 10) "izmetumi" ir nozveja, kuru palaiž atpakaļ jūrā;
- 11) "mazietekmējoša zveja" ir tādu selektīvu zvejas paņēmieni izmantošana, kuru nelabvēlīgā ietekme uz jūras ekosistēmām ir minimāla vai kuri rada zemu degvielas emisiju, vai abi minētie gadījumi;
- 12) "selektīvā zveja" ir tādu zvejas paņēmieni vai zvejas rīku izmantošana, ar kuriem, veicot zvejas darbības, zvejo mērķorganismus atbilstīgi to izmēram un sugai un ļauj izvairīties no piezvejas sugu nozvejas vai arī ļauj tās neskartas izmest atpakaļ jūrā;
- 13) "zvejas izraisīta zivju mirstība" ir rādītājs, kas liecina, ka zināmā laikposmā zvejas darbību rezultātā biomasa un sugu īpatņi ir izņemti no krājuma;
- 14) "krājums" ir konkrētā pārvaldības apgabalā sastopami jūras bioloģiskie resursi;
- 15) "nozvejas limits" ir, attiecīgi, vai nu tāda zivju krājuma vai zivju krājumu grupas nozvejas daudzuma kvantitatīvs ierobežojums konkrētā laikposmā, uz kuriem attiecas izkraušanas pienākums –, vai tāda zivju krājuma vai zivju krājumu grupas izkrāvumu daudzuma kvantitatīvs ierobežojums konkrētā laikposmā, uz kuriem izkraušanas pienākums neattiecas;
- 16) "saglabāšanas references rādītājs" ir zivju krājuma populācijas parametru vērtības (tādas kā biomasa vai zvejas izraisīta zivju mirstība), ko izmanto zvejniecības pārvaldībā, piemēram, attiecībā uz pieņemamu bioloģiskā riska līmeni vai vēlamo ieguves apjomu;
- 17) "minimālais saglabāšanas references izmērs" ir Savienības tiesību aktos noteikts jūras ūdeņu dzīvo organismu sugu izmērs, ņemot vērā briedumu, par kuru mazākiem izmēriem piemēro ierobežojumus vai stimulus ar mērķi novērst nozvejošanu, kas veikta ar zvejas darbībām; šāds izmērs attiecīgā gadījumā aizstāj minimālo izkraušanas izmēru;
- 18) "krājums drošās bioloģiskās robežās" ir krājums, par kuru pastāv liela ticamība, ka nārsta bara biomasa, kāda krājumam aplēsta iepriekšējā gada beigās, ir augstāka nekā biomasas limita references rādītājs (Blim), un krājumam aplēstais zvejas izraisītais zivju mirstības rādītājs iepriekšējā gadā ir zemāks par zvejas izraisītais zivju mirstības limita references rādītāju (Flim);
- 19) "aizsardzības pasākums" ir piesardzības nolūkos veikts pasākums ar mērķi izvairīties no kāda nevēlama notikuma;
- 20) "tehniskie pasākumi" ir pasākumi, kuri, paredzot zvejas rīku izmantošanas un konstrukcijas nosacījumus un ierobežojot piekļuvi zvejas apgabaliem, regulē nozveju sastāvu pēc sugām un zivju izmēra un zvejas darbību ietekmi uz ekosistēmu komponentiem;

- 21) "zvejas piepūle" ir zvejas kuģa kapacitātes un aktivitātes reizinājums; zvejas kuģu grupai tā ir visu grupas kuģu zvejas piepūles summa;
- 22) "dalībvalsts, kurai ir tieša ieinteresētība pārvaldībā" ir dalībvalsts, kurai ir ieinteresētība, kuras pamatā ir vai nu zvejas iespējas vai zveja, kas tiek veikta attiecīgās dalībvalsts ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, vai –Vidusjūrā – tradicio-nālā zveja atklātā jūrā;
- 23) "nododamas zvejas koncesijas" ir atsaucamas tiesības izmantot noteiktu daļu no zvejas iespējām, kas iedalītas dalībvalstij vai noteiktas pārvaldības plānos, kurus dalībvalsts pieņēmusi saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 ⁽¹⁾ 19. pantu, un turētājs tās var nodot;
- 24) "zvejas kapacitāte" ir kuģa tilpība bruto tonnās (GT) un tā dzinēja jauda kilovatos (kW) saskaņā ar definīcijām Padomes Regulas (EEK) Nr. 2930/86 ⁽²⁾ 4. un 5. pantā;
- 25) "akvakultūra" ir ūdens organismu audzēšana vai kultivēšana, izmantojot metodes, kas paredzētas attiecīgo orga-nismu produkcijas palielināšanai, pārsniedzot vides dabiskās spējas; ūdens organismi paliek fiziskas vai juridiskas personas īpašumā visu audzēšanas un kultivēšanas laiku līdz pat iegūšanai, kā arī tās laikā;
- 26) "zvejas licence" ir licence, kā definēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. panta 10. punktā ⁽³⁾;
- 27) "zvejas atļauja" ir atļauja, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. panta 10. punktā;
- 28) "zvejas darbība" ir zivju meklēšana, zvejas rīku iemešana, ievietošana, vilkšana un pacelšana, nozvejas izcelšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī, paturēšana uz kuģa, apstrāde uz kuģa, zivju un zvejas produktu pārvietošana, ievietošana sprostos, nobarošana un izkraušana;
- 29) "zvejas produkti" ir jebkādā zvejas darbībā iegūti ūdens organismi vai no tiem iegūti produkti;
- 30) "operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir vadītājs vai īpašnieks jebkuram uzņēmumam, kurā veic jebkuru no darbībām, kas saistītas ar jebkuru posmu zvejas un akva-kultūras produktu ražošanā, apstrādē, tirdzniecībā, izplatī-šanā un mazumtirdzniecībā;
- 31) "smags pārkāpums" ir pārkāpums, kas definēts kā tāds attiecīgos Savienības tiesību aktos, tostarp Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 ⁽⁴⁾ 42. panta 1. punktā un Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. panta 1. punktā;
- 32) "zinātnisko datu galalietotājs" ir struktūra, kas pētniecības vai pārvaldības nolūkos ir ieinteresēta zivsaimniecības nozares datu zinātniskā analizē;
- 33) "pieļaujamās nozvejas pārpalikums" ir tā pieļaujamās nozvejas daļa, kuru piekrastes valsts nevar iegūt, kā rezul-tātā atsevišķu zivju krājumu kopējais izmantošanas rādītājs ir zem līmeņa, kas spēj nodrošināt krājumu atjaunošanos, un nozvejoto sugu populāciju saglabāšanas rādītājs ir virs vēlamā līmeņa, balstoties uz labākajiem pieejamiem zināt-niskiem ieteikumiem;
- 34) "akvakultūras produkti" ir jebkādā akvakultūras darbībā iegūti ūdens organismi jebkurā to dzīves cikla posmā vai no tiem iegūti produkti;
- 35) "nārsta bara biomasa" ir to konkrēta krājuma zivju masas novērtējums, kuras vairojas noteiktā laikā, ietverot abus dzimumus un dzīvdzemdētājas zivis;
- 36) "jaukta dažādu sugu zveja" ir zveja, kurā zvejo vairāk nekā vienu sugu un kurā vienā zvejas darbībā, visticamāk, tiks nozvejotas dažādas sugas;
- 37) "ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi" ir starptautiski nolīgumi, kas noslēgti ar trešo valsti, lai iegūtu piekļuvi ūdeņiem un resursiem nolūkā ilgtspējīgi izmantot daļu no jūras bioloģisko resursu pārpalikumiem, apmaiņā pret Savienības sniegtu finansiālu kompensāciju, kurā var ietilpt atbalsts nozarei.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1967/2006 (2006. gada 21. decembris), kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93 un Regulu (EK) Nr. 973/2001, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 1626/94 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2930/86 (1986. gada 22. septembris), kas nosaka zvejas kuģu īpašības (OV L 274, 25.9.1986., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

2. Šajā regulā piemēro šādas ģeogrāfisko apgabalu ģeogrāfiskās definīcijas:

- a) "Ziemeļjūra" ir ICES IV un IIIa zona ⁽¹⁾;
- b) "Baltijas jūra" ir ICES IIIb, IIIc un IIId zona;
- c) "ziemeļrietumu ūdeņi" ir ICES V zona (izņemot Va zonu, un tikai Savienības ūdeņi – Vb zonā), VI un VII zona;
- d) "dienvidrietumu ūdeņi" ir ICES VIII, IX un X zona (ūdeņi ap Azoru salām), un CECAF ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 un 34.2.0 zona (ūdeņi ap Madeiru un Kanāriju salām);
- e) "Vidusjūras ūdeņi" ir Vidusjūras ūdeņi uz austrumiem no līnijas 5°36' W;
- f) "Melnā jūra" ir GFCM teritorijas ģeogrāfiskais apakšapgabals atbilstīgi definīcijai rezolūcijā GFCM/33/2009/2;

II DAĻA

PIEKĻUVE ŪDEŅIEM

5. pants

Vispārīgi noteikumi par piekļuvi ūdeņiem

1. Ievērojot saskaņā ar III daļu pieņemtos pasākumus, Savienības zvejas kuģiem ir vienlīdzīga piekļuve ūdeņiem un resursiem visos Savienības ūdeņos, izņemot tos, kuri minēti 2. un 3. punktā.
2. Dalībvalstīm ir atļauts no 2013. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim to suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos ne vairāk kā 12 jūras jūdžu attālumā no bāzes līnijām, ierobežot zveju, atļaujot to veikt tikai zvejas kuģiem, kuri no blakus piekrastē esošām ostām tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos, neskarot kārtību, kas saskaņā ar pastāvošajām kaimiņattiecībām starp dalībvalstīm noteikta Savienības zvejas kuģiem, kuri kuģo ar citu dalībvalstu karogiem, un kārtību, kas izklāstīta I pielikumā, kurā katrai dalībvalstij ir noteiktas ģeogrāfiskās zonas citu dalībvalstu piekrastes joslās, kurās tiek veiktas zvejas darbības, un attiecīgās sugas. Dalībvalstis informē Komisiju par ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu.
3. Ūdeņos, kas atrodas ne vairāk kā 100 jūras jūdžu attālumā no bāzes līnijām Savienības tālākajos reģionos, kuri minēti Līguma 349. panta 1. punkta pirmajā daļā, attiecīgajām dalībvalstīm līdz 2022. gada 31. decembrim ir atļauts ierobežot zveju,

⁽¹⁾ ICES (Starptautiskā Jūras pētniecības padome) zonas, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 218/2009 (2009. gada 11. marts) par to dalībvalstu nominālās nozvejas statistikas iesniegšanu, kuras zvejo Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā (OV L 87, 31.3.2009., 70. lpp.).

⁽²⁾ CECAF (Vidusatlantijas austrumu daļa vai FAO 34. galvenā zvejas zona) zonas, kā noteikts Regula (EK) Nr. 216/2009 (2009. gada 11. marts) par to, kā dalībvalstis, kas zvejo apgabalos ārpus Ziemeļatlantijas, iesniedz nominālās nozvejas statistiku (OV L 87, 31.3.2009., 1. lpp.).

atļaujot to veikt tikai šo teritoriju ostās reģistrētiem kuģiem. Šādi ierobežojumi neattiecas uz Savienības kuģiem, kuri tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos, ciktāl šādi kuģi nepārsniedz tradicionāli īstenoto zvejas piepūli. Dalībvalstis informē Komisiju par ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu.

4. Pasākumus, kas jāpiemēro pēc tam, kad vairs nebūs spēkā kārtība, kas izklāstīta 2. un 3. punktā, pieņem līdz 2022. gada 31. decembrim.

III DAĻA

JŪRAS BIOĻOĢISKO RESURSU SAGLABĀŠANAS UN ILGTSPĒJĪGAS IZMANTOŠANAS PASĀKUMI

I SADAĻA

Saglabāšanas pasākumi

6. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Lai sasniegtu KZP mērķus attiecībā uz jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, kā noteikts 2. pantā, Savienība pieņem 7. pantā izklāstītos saglabāšanas pasākumus.

2. Piemērojot šo regulu, Komisija apspriežas ar attiecīgajām konsultatīvajām struktūrām un attiecīgajām zinātniskajām struktūrām. Saglabāšanas pasākumus pieņem, ņemot vērā pieejamos zinātniskos, tehniskos un ekonomiskos ieteikumus, atbilstīgā gadījumā ietverot ziņojumus, ko sagatavojusi ZZTEK un citas konsultatīvās struktūras, ieteikumi, ko sniegušas konsultatīvās padomes, un kopīgi ieteikumi, ko dalībvalstis sniegušas, ievērojot 18. pantu.

3. Dalībvalstis var sadarboties cita ar citu, lai pieņemtu pasākumus, ievērojot 11., 15. un 18. pantu.

4. Pirms valsts mēroga pasākumu pieņemšanas dalībvalstis saskaņo savu rīcību, ievērojot 20. panta 2. punktu.

5. Konkrētos gadījumos, jo īpaši attiecībā uz Vidusjūras reģionu, dalībvalstis var tikt pilnvarotas pieņemt juridiski saistošus aktus, tostarp saglabāšanas pasākumus, KZP jomā. Vajadzības gadījumā piemēro 18. pantu.

7. pants

Saglabāšanas pasākumu veidi

1. Jūras bioloģisko resursu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas pasākumi inter alia var būt šādi:

- a) daudzgadu plāni saskaņā ar 9. un 10. pantu;

- b) krājumu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas mērķapjomi un saistīti pasākumi, ar ko līdz minimumam mazināt zvejas ietekmi uz jūras vidi;
- c) pasākumi, lai pielāgotu zvejas kuģu zvejas kapacitāti pieejamajām zvejas iespējām;
- d) stimuli, tostarp ekonomiski stimuli, piemēram, zvejas iespējas, lai veicinātu zvejas paņēmienus, ar kuriem palīdz nodrošināt selektīvāku zveju, nevēlamas nozvejas nepieļaušanu un samazināšanu, cik vien tas iespējams, un zveju, kurai ir maza ietekme uz jūras ekosistēmu un zvejas resursiem;
- e) pasākumi saistībā ar zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu;
- f) pasākumi, lai sasniegtu 15. pantā noteiktos mērķus;
- g) minimālais saglabāšanas references izmērs;
- h) izmēģinājuma projekti saistībā ar alternatīvām zvejniecības pārvaldības metodēm un rīkiem, kas palielina selektivitāti vai samazina zvejas darbību negatīvo ietekmi uz jūras vidi;
- i) pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību Savienības vides tiesību aktos noteiktajiem pienākumiem, ievērojot 11. pantu;
- j) tehniski pasākumi, kā minēts 2. punktā.

2. Tehniskie pasākumi inter alia var būt šādi:

- a) zvejas rīku raksturlielumi un noteikumi par to izmantošanu;
- b) zvejas rīku konstrukcijas specifikācijas, tostarp:
 - i) pārveidojumi vai palīgierīces, lai uzlabotu selektivitāti vai līdz minimumam samazinātu nelabvēlīgo ietekmi uz ekosistēmu,
 - ii) pārveidojumi vai palīgierīces, lai samazinātu apdraudētu, izzūdošu un aizsargājamu sugu nejaušu nozveju, kā arī samazinātu cita veida nevēlamu nozveju;
- c) konkrētu zvejas rīku izmantošanas ierobežojumi vai aizliegšana un zvejas darbību ierobežojumi noteiktos apgabalos vai laikposmos;
- d) prasības zvejas kuģiem uz noteiktu minimālu laikposmu pārtraukt darbību noteiktā apgabalā, lai aizsargātu apdraudētas sugas, nārstojošas zivis, zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru un citus jutīgus jūras resursus, kuri uz laiku koncentrējušies attiecīgajā apgabalā;

- e) īpaši pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu zvejas darbību nelabvēlīgo ietekmi uz jūras bioloģisko daudzveidību un jūras ekosistēmām, tostarp pasākumi, lai pēc iespējas novērstu un samazinātu nevēlamu nozveju.

8. pants

Zivju krājumu atjaunošanas apgabalu izveide

1. Savienība, pienācīgi ņemot vērā esošās aizsargājamās teritorijas, cenšas izveidot aizsargājamās teritorijas, pamatojoties uz to bioloģisko jutīgumu, tostarp teritorijas, attiecībā uz kurām ir nepārprotami pierādījumi, ka tajās lielā koncentrācijā ir zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas atsaucē izmēru, un nārsta vietas. Šādās teritorijās zvejas darbības var būt ierobežotas vai aizliegtas, lai veicinātu ūdeņu dzīvo resursu un jūras ekosistēmu saglabāšanu. Savienība turpinās nodrošināt papildu aizsardzību esošajos bioloģiski jutīgajos apgabalos.

2. Minētajos nolūkos dalībvalstis, kad tas ir iespējams, apzina piemērotus apgabalus, kas var ietilpt vienotā tīklā, un attiecīgā gadījumā saskaņā ar 18. panta 7. punktu sagatavo kopīgus ieteikumus, lai Komisija iesniegtu priekšlikumu saskaņā ar Līgumu.

3. Komisija daudzgadu plānā var būt pilnvarota izveidot šādas bioloģiski jutīgas aizsargājamās teritorijas; piemēro 18. panta 1. līdz 6. punktu. Komisija par aizsargājamām teritorijām regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

II SADAĻA

Īpaši pasākumi

9. pants

Daudzgadu plānu principi un mērķi

1. Daudzgadu plānus prioritārā kārtā pieņem, balstoties uz zinātniskiem, tehniskiem un ekonomiskiem ieteikumiem, un tajos ietver saglabāšanas pasākumus, lai atjaunotu un uzturētu zivju krājumus virs līmeņiem, kas spēj nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu saskaņā ar 2. panta 2. punktu.

2. Ja datu trūkuma dēļ nevar noteikt mērķus saistībā ar maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, kā minēts 2. panta 2. punktā, daudzgadu plānos paredz pasākumus, kas balstīti uz piesardzīgu pieeju, nodrošinot vismaz līdzvērtīgu saglabāšanas pakāpi attiecīgajiem krājumiem.

3. Daudzgadu plāni attiecas vai nu:

- a) uz vienu sugu, vai
- b) jauktas dažādu sugu zvejas gadījumā vai gadījumos, kad krājumu dinamika ir savstarpēji saistīta - uz zvejniecībām, kas attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā izmanto vairākus krājumus, ņemot vērā pieejamās ziņas par zivju krājumu, zvejniecības un jūras ekosistēmu mijiedarbību.

4. Daudzgaļu plānos iekļaujamie pasākumi un to īstenošanas kalendārs ir samērīgi ar izvirzītajiem uzdevumiem un mērķiem un paredzēto laika grafiku. Pirms pasākumi tiek iekļauti daudzgaļu plānos, ņem vērā to iespējamo ekonomisko un sociālo ietekmi.

5. Daudzgaļu plānos varētu tikt ietverti īpaši saglabāšanas mērķi un pasākumi, kas balstīti uz ekosistēmas pieeju, lai risinātu jauktas dažādu sugu zvejas specifiskās problēmas saistībā ar 2. panta 2. punktā noteikto mērķu sasniegšanu attiecībā uz plānā ietvertiem dažādu zivju krājumiem, gadījumos, kad zinātniskajos ieteikumos ir norādīts, ka nav iespējams panākt lielāku selektivitāti. Vajadzības gadījumā, pamatojoties uz ekosistēmas pieeju, daudzgaļu plānā ietver īpašus alternatīvus saglabāšanas pasākumus attiecībā uz dažiem tajā ietvertajiem krājumiem.

10. pants

Daudzgaļu plānu saturs

1. vajadzības gadījumā un neskarot Līgumā noteiktās atbildīgās kompetences, daudzgaļu plānā ietver:

- a) darbības jomu, proti, krājumus, zvejniecību un apgabalu, kam piemēro daudzgaļu plānu;
- b) mērķus, kas ir saskaņā ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem un attiecīgajiem 6. un 9. panta noteikumiem;
- c) kvantitatīvi nosakāmus mērķapjomus, piemēram, zvejas izraisītu zivju mirstību un/vai nārsta bara biomasu;
- d) skaidrus termiņus, kuros jāsasniedz kvantitatīvi nosakāmie mērķapjomi;
- e) saglabāšanas references rādītājus, kas ir saskaņā ar 2. pantā noteiktajiem mērķiem;
- f) mērķus attiecībā uz saglabāšanas un tehniskiem pasākumiem, kas jāveic, lai sasniegtu 15. pantā noteiktos mērķus, un pasākumus, kuri izstrādāti, lai, cik iespējams, izvairītos no nevēlamas nozvejas un to samazinātu;
- g) aizsardzības pasākumus, lai nodrošinātu kvantitatīvi nosakāmo mērķapjomu sasniegšanu, kā arī vajadzības gadījumā korigējošas darbības, tostarp situācijām, kad datu kvalitātes pasliktināšanās vai nepieejamība pakļauj riskam krājumu ilgtspēju.

2. Daudzgaļu plānā var ietvert arī:

- a) citus saglabāšanas pasākumus, jo īpaši pasākumus, lai pakāpeniski izskaustu izmetumus, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus, vai līdz minimumam samazinātu zvejas negatīvo ietekmi uz ekosistēmu, kas vajadzības gadījumā jāprecizē sīkāk saskaņā ar 18. pantu;

- b) kvantitatīvi nosakāmus rādītājus, lai periodiski uzraudzītu un novērtētu daudzgaļu plāna mērķapjomu izpildē paveikto;

- c) vajadzības gadījumā īpašus mērķus, kas attiecas uz anadromo un katadromo sugu dzīves cikla daļu, kuru tās pavada saldūdenī;

3. Daudzgaļu plānā paredz tā pārskatīšanu pēc sākotnējā expost izvērtējuma, jo īpaši ņemot vērā izmaiņas zinātniskajos ieteikumos.

11. pants

Saglabāšanas pasākumi, kas nepieciešami, lai izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vides jomā

1. Dalībvalstis ir pilnvarotas pieņemt saglabāšanas pasākumus, kuri neietekmē citu dalībvalstu zvejas kuģus un kurus piemēro to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos un kuri ir vajadzīgi, lai izpildītu dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 13. panta 4. punktu, Direktīvas 2009/147/EK 4. pantu vai Direktīvas 92/43/EEK 6. pantu, ar noteikumu, ka minētie pasākumi nodrošina saderību ar šīs regulas 2. pantā izklāstītajiem mērķiem, izpilda tā attiecīgā Savienības tiesību akta mērķus, kuru tās paredz īstenot, un nav mazāk stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Ja dalībvalsts ("ierosinātāja dalībvalsts") uzskata, ka pasākumi ir jāpieņem, lai nodrošinātu 1. punktā minēto pienākumu izpildi, un citām dalībvalstīm ir tieša ieinteresētība zvejniecības pārvaldībā s, kuru šādi pasākumi skartu, Komisija ir pilnvarota pieņemt šādus pasākumus pēc pieprasījuma, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu. Šajā nolūkā 18. panta 1. līdz 4. punktu un 6. punktu piemēro mutatis mutandis.

3. Dalībvalsts, kas izsaka ierosinājumu, Komisijai un citām dalībvalstīm, kurām ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, sniedz būtisku informāciju par vajadzīgajiem pasākumiem, tostarp to pamatojumu, atbalstošus zinātniskus pierādījumus un detalizētu informāciju par to praktisku īstenošanu un izpildi. Dalībvalsts, kas izsaka ierosinājumu, un citas dalībvalstis ar tiešu ieinteresētību pārvaldībā sešu mēnešu laikā no pietiekamas informācijas nosūtīšanas brīža var iesniegt kopīgo ieteikumu, kā minēts 18. panta 1. punktā. Komisija, ņemot vērā visus pieejamos zinātniskos ieteikumus, pieņem pasākumus trīs mēnešos pēc pilnīga lūguma saņemšanas.

Ja ne visas dalībvalstīs izdodas vienoties par kopīgu ieteikumu, kas jāiesniedz saskaņā ar pirmo daļu tur noteiktajā termiņā vai ja uzskata, ka kopīgais ieteikums nav saderīgs ar 1. punktā minētajām prasībām, Komisija var iesniegt priekšlikumu saskaņā ar Līgumu.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, ja nav iesniegts 3. punktā minētais kopīgais ieteikums, steidzamības gadījumos Komisija pieņem pasākumus. Pasākumi, kas jāpieņem steidzamības gadījumā, ietver tikai tos pasākumus, kuru neveikšana apdraudētu tādu mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar saglabāšanas pasākumu izveidošanu saskaņā ar direktīvām, kas minētas 1. punktā, un dalībvalstu nolūkiem.

5. Pasākumus, kas minēti 4. punkta, piemēro ilgākais 12 mēnešu laikposmā, kas var tikt pagarināts uz ne vairāk kā 12 mēnešus ilgu laikposmu, ja turpina pastāvēt minētajā punktā paredzētie nosacījumi.

6. Komisija veicina sadarbību starp attiecīgajām dalībvalstīm un citām dalībvalstīm, kurām ir tieša ieinteresētība zvejniecības pārvaldībā saistībā ar to pasākumu īstenošanas un izpildes procesu, kas pieņemti saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu.

12. pants

Komisijas pasākumi jūras bioloģisko resursu nopietna apdraudējuma gadījumā

1. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar jūras bioloģisko resursu saglabāšanas vai jūras ekosistēmas nopietnu apdraudējumu, kas pamatots ar pierādījumiem, Komisija pēc dalībvalsts pamatota lūguma vai pēc savas ierosmes, lai mazinātu šo apdraudējumu, pieņem nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus, kas piemērojami ne ilgāk kā sešu mēnešu laikposmā, saskaņā ar 47. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minēto lūgumu dalībvalsts nosūta vienlaikus Komisijai, citām dalībvalstīm un attiecīgajām konsultatīvajām padomēm. Pārējās dalībvalstis un konsultatīvās padomes var iesniegt rakstiskus komentārus septiņu darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Komisija pieņem lēmumu 15 darbdienu laikā pēc 1. punktā minētā lūguma saņemšanas.

3. Pirms nekavējoties piemērojamo īstenošanas aktu piemērošanas laikposma beigām, kas minēts 1. punktā, Komisija gadījumos, kad ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, pieņem nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus, pagarinot šāda ārkārtas pasākuma piemērošanas termiņu uz ne vairāk kā sešu mēnešu laikposmu, šiem aktiem nekavējoties stājoties spēkā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta 47. panta 3. punktā.

13. pants

Dalībvalstu ārkārtas pasākumi

1. Ja ir pierādījumi, ka saistībā ar zvejas darbībām ūdeņos, uz kuriem attiecas dalībvalsts suverenitāte vai jurisdikcija, jūras bioloģisko resursu saglabāšana vai jūras ekosistēma ir nopietni apdraudēta un ir vajadzīga tūlītēja rīcība, attiecīgā dalībvalsts var pieņemt ārkārtas pasākumus, lai mazinātu apdraudējumu. Šādi pasākumi ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem un nav

mazāk stingri kā tie, kas paredzēti Savienības tiesību aktos. Šādus pasākumus piemēro ne ilgāk kā trīs mēnešu laikposmā.

2. Ja ārkārtas pasākumi, kas jāpieņem dalībvalstij, var ietekmēt citu dalībvalstu zvejas kuģus, šādus pasākumus pieņem tikai pēc tam, kad ar Komisiju, attiecīgajām dalībvalstīm un attiecīgajām konsultatīvajām padomēm ir notikusi apspriešanās par pasākumu projektu, kam pievienots paskaidrojuma raksts. Dalībvalsts, kas apspriežas, var noteikt pamatotu apspriešanās termiņu, kas tomēr nav mazāks par vienu mēnesi.

3. Ja Komisija uzskata, ka saskaņā ar šo pantu pieņemtais pasākums neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, tā, sniedzot atbilstīgus pamatojumus, lūdz, lai attiecīgā dalībvalsts grozītu vai atceltu minēto pasākumu.

14. pants

Nevēlamas nozvejas nepieļaušana un tās samazināšana līdz minimumam

1. Lai vieglāk ieviestu pienākumu attiecīgajā zvejniecībā izkraut visu nozveju saskaņā ar 15. pantu ("nozvejas izkraušanas pienākums"), dalībvalstis var īstenot izmēģinājuma projektus, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem un ņemot vērā attiecīgo konsultatīvo padomju atzinumus, lai pilnībā izmēģinātu visas izmantojamās metodes nolūkā nepieļaut, līdz minimumam samazināt un izskaust nevēlamu nozveju attiecīgajā zvejniecībā.

2. Dalībvalstis var izstrādāt izmetumu karti, norādot izmetumu līmeni katrā no zvejniecībām, uz kurām attiecas 15. panta 1. punkts.

15. pants

Izkraušanas pienākums

1. Visas to sugu nozvejas, uz kurām attiecas nozvejas limiti, un Vidusjūrā – arī to sugu nozvejas, uz kurām attiecas minimālais izmērs, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1967/2006 III pielikumā, kas iegūtas zvejas darbībās Savienības ūdeņos vai ko Savienības zvejas kuģi ieguvuši ārpus Savienības ūdeņiem, ūdeņos, kas nav trešo valstu suverenitātē vai jurisdikcijā, turpmāk minētajās zvejas vietās un ģeogrāfiskajos apgabalos, tiek paceltas un paturētas uz zvejas kuģiem, reģistrētas, izkrautas un attiecīgā gadījumā atskaitītas no kvotas, izņemot gadījumus, kad tās izmanto kā dzīvu ēsmu, saskaņā ar šādiem grafikiem:

a) ne vēlāk kā no 2015. gada 1. janvāra:

— maza pelaģiskā zveja (t.i., šādu zivju zveja: makrele, siļķe, stavrida, putasu, kaproīdas, anšovs, argentīna, sardīne, brētliņa);

— liela pelaģiskā zveja (t.i., šādu zivju zveja: zilā tunzivs, zobenzivs, garspuru tunzivs, lielacu tunzivs, zilais un baltais marlīns);

- rūpnieciskā zveja (inter alia šādu zivju zveja: moiva, tūbīte un Esmarka menca);
- laša zveja Baltijas jūrā.
- b) Ne vēlāk kā no 2015. gada 1. janvāra attiecībā uz zvejniecības galvenajām sugām un ne vēlāk kā no 2017. gada 1. janvāra attiecībā uz visām pārējām sugām tādu a) punktā neiekļautu sugu zveja Savienības ūdeņos Baltijas jūrā, uz kurām attiecas nozvejas limiti.
- c) Ne vēlāk kā no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz zvejniecības galvenajām sugām un ne vēlāk kā no 2019. gada 1. janvāra attiecībā uz visām pārējām sugām:
- i) Ziemeļjūra:
- mencas, pikšas, merlanga, saidas zveja;
- Norvēģijas omāra zveja;
- parastās jūrasmeles un jūras zeltplekstes zveja;
- heka zveja;
- ziemeļu garneles zveja;
- ii) Ziemeļrietumu ūdeņi:
- mencas, pikšas, merlanga, saidas zveja;
- Norvēģijas omāra zveja;
- parastās jūrasmeles un jūras zeltplekstes zveja;
- heka zveja;
- iii) Dienvidrietumu ūdeņi:
- Norvēģijas omāra zveja;
- parastās jūrasmeles un jūras zeltplekstes zveja;
- heka zveja;
- iv) citu sugu zveja, uz kurām attiecas nozvejas limiti.
- d) Ne vēlāk kā no 2017. gada 1. janvāra attiecībā uz zvejniecības galvenajām sugām un ne vēlāk kā no 2019. gada 1. janvāra attiecībā uz visām pārējām sugām zveja, kas nav minēta a) apakšpunktā, Vidusjūrā, Melnajā jūrā un visos pārējos Savienības ūdeņos un ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, uz kuriem neattiecas trešo valstu suverenitāte vai jurisdikcija.
2. Šā panta 1. punkts neskar Savienības starptautiskās saistības. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu, lai šādas starptautiskās saistības ieviestu Savienības tiesību aktos, tostarp jo īpaši atkāpes no nozvejas izkraušanas pienākuma saskaņā ar šo pantu.
3. Ja visas dalībvalstis, kurām ir tieša ieinteresētība konkrētas zvejas pārvaldībā, vienojas, ka nozvejas izkraušanas pienākumam būtu jāattiecas uz sugām, kas nav 1. punktā uzskaitītās sugas, tās var iesniegt kopīgu ieteikumu, lai nozvejas izkraušanas pienākuma piemērošanu attiecinātu arī uz šādām citām sugām. Šajā nolūkā 18. panta 1. līdz 6. punktu piemēro mutatis mutandis. Ja tiek iesniegts šāds kopīgs ieteikums, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu, kuri satur šādus pasākumus.
4. Šā panta 1. punktā minēto nozvejas izkraušanas pienākumu nepiemēro:
- a) sugām, kuru zveja ir aizliegta un kas kā tādas ir noteiktas Savienības tiesību aktā, kas pieņemts KZP jomā;
- b) sugām, attiecībā uz kurām pieejamie zinātniskie pierādījumi uzrāda augstus izdzīvošanas rādītājus, ņemot vērā zvejas rīku, zvejas prakses un ekosistēmas īpatnības;
- c) nozvejām, uz kurām attiecas de minimis izņēmumi.
5. Sīkus noteikumus par to, kā īstenot nozvejas izkraušanas pienākumu, kas minēts 1. punktā, ietver daudzgadu plānos, kas minēti 9. un 10. pantā, un attiecīgā gadījumā tos sīkāk precizē saskaņā ar 18. pantu, ietverot:
- a) īpašus noteikumus attiecībā uz zveju vai sugām, uz kurām attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, kas minēts 1. punktā;
- b) specifikācijas par izņēmumiem no nozvejas izkraušanas pienākuma attiecībā uz 4. punkta b) apakšpunktā minētajām sugām;
- c) noteikumus par de minimis izņēmumiem līdz 5 % no visu sugu gada kopējās nozvejas, uz kurām attiecas 1. punktā minētais nozvejas izkraušanas pienākums. De minimis izņēmumu piemēro šādos gadījumos:
- i) ja zinātniskie ieteikumi liecina, ka ir ļoti grūti panākt lielāku selektivitāti, vai
- ii) lai izvairītos no neproporcionālām nevēlamas nozvejas apstrādes izmaksām attiecībā uz tiem zvejas rīkiem, kuriem nevēlamā nozveja no katra zvejas rīka nav vairāk kā noteikta procentuāla daļa – ko nosaka daudzgadu plānā – no šā rīka kopējās gada nozvejas.

Saskaņā ar šo apakšpunktā minētajiem noteikumiem veiktās nozvejas neatskaita no attiecīgajām kvotām, tomēr visas šādas nozvejas pilnībā reģistrē.

Pārejas laikā četru gadu garumā šajā apakšpunktā minētās gada kopējās nozvejas procents palielinās:

- i) par diviem procenta punktiem pirmajos divos nozvejas izkraušanas pienākuma piemērošanas gados; un
 - ii) par vienu procenta punktu turpmākajos divos gados;
- d) noteikumi par nozvejas dokumentēšanu;
- e) minimālo saglabāšanas references izmēru noteikšana, ja vajadzīgs, saskaņā ar 10. punktu.

6. Ja par attiecīgo zveju nav pieņemts daudzgadu plāns vai pārvaldības plāns saskaņā ar 18. pantu Regulā (EK) Nr. 1967/2006, Komisija saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu, nosakot uz laiku un uz laikposmu, kas nav ilgāks par trim gadiem, īpašu nozvejas izkraušanas pienākuma plānu, kas satur šā panta 5. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās specifikācijas. Dalībvalstis var sadarboties šāda plāna izstrādē saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, lai sekmētu to, ka Komisija pieņem šādus aktus vai iesniedz priekšlikumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

7. Ja daudzgadu plānā saskaņā ar 5. punktu vai īpašajā nozvejas izkraušanas pienākuma plānā saskaņā ar 6. punktu nav pieņemti pasākumi, lai noteiktu de minimis izņēmumu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu, nosakot de minimis izņēmumu, kas minēts 4. punkta c) apakšpunktā, kas, ievērojot 5. punkta c) apakšpunkta i) vai ii) punktā izklāstītos nosacījumus, nav lielāks par 5 % no visu sugu gada kopējās nozvejas, uz kurām attiecas 1. punktā minētais nozvejas izkraušanas pienākums. Minēto de minimis izņēmumu pieņem, lai to piemērotu no dienas, kad piemēro attiecīgo nozvejas izkraušanas pienākumu.

8. Atkāpjoties no pienākuma atskaitīt nozveju no attiecīgajām kvotām saskaņā ar 1. punktu, to sugu nozveju, uz kurām attiecas nozvejas izkraušanas pienākums un kuras zvejo, pārsniedzot attiecīgo krājumu kvotas, vai to sugu nozveju, attiecībā uz kurām dalībvalstij nav kvotu, var atskaitīt no mērķsugas kvotas, ar noteikumu, ka tās nepārsniedz 9 % no mērķsugas kvotas. Šo noteikumu piemēro tikai tad, ja nemērķa sugu krājumi ir drošās bioloģiskās robežās.

9. Krājumiem, uz ko attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, dalībvalstis var izmantot ikgadējo elastību, nepārsniedzot 10 % no atļautajiem izkrāvējiem. Šajā nolūkā dalībvalsts var atļaut izkraut krājuma papildu daudzumus, uz kuru attiecas

nozvejas izkraušanas pienākums, ar noteikumu, ka šādi daudzumi nepārsniedz 10 % no minētajai dalībvalstij piešķirtās kvotas. Piemēro Regulas (EK) Nr. 1224/2009 105. pantu.

10. Lai nodrošinātu jūras organismu mazuļu aizsardzību, var noteikt minimālo saglabāšanas references izmēru.

11. Attiecībā uz sugām, uz ko attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, ka noteikts 1. punktā, ierobežo to, kā izmanto sugu nozveju, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru, pieļaujot tikai izmantošanu mērķiem, kas nav tiešs cilvēku patēriņš, cita starpā zivju barībai, zivju eļļai, lolojumdzīvnieku barībai, pārtikas piedevām, farmācijas produktiem un kosmētikas līdzekļiem.

12. Attiecībā uz sugām, uz kurām neattiecas nozvejas izkraušanas pienākums, kā noteikts 1. punktā, nozveju, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru, nepatur uz kuģa, bet gan nekavējoties izmet atpakaļ jūrā.

13. Lai pārraudzītu to, vai tiek pildīts nozvejas izkraušanas pienākums, dalībvalstis nodrošina detalizētu un precīzu dokumentāciju par visiem zvejas reisiem, kā arī pietiekamas spējas un līdzekļus, piemēram, novērotājus, videonovērošanas sistēmas (CCTV) un citus. To darot, dalībvalstis ievēro efektivitātes un proporcionalitātes principu.

16. pants

Zvejas iespējas

1. Dalībvalstīm iedalītās zvejas iespējas nodrošina ikvienai dalībvalstij ar katru zivju krājumu vai zvejniecību saistīto zvejas darbību relatīvu stabilitāti. Iedalot jaunas zvejas iespējas, ņem vērā katras dalībvalsts intereses.

2. Ieviešot nozvejas izkraušanas pienākumu attiecībā uz zivju krājumu, zvejas iespējas nosaka, ņemot vērā pāreju no zvejas iespēju noteikšanas, lai atspoguļotu izkraušanu, uz zvejas iespēju noteikšanu, lai atspoguļotu nozveju, balstoties uz faktu, ka pirmajā un nākamajos gados minētā krājuma izmetumi vairs netiks pieļauti.

3. Ja jauni zinātniskie pierādījumi liecina, ka pastāv būtiska neatbilstība starp konkrētam krājumam noteiktajām zvejas iespējām un minētā krājuma faktisko stāvokli, tās dalībvalstis, kurām ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, var iesniegt Komisijai pamatotu lūgumu, lai tā iesniedz priekšlikumu nolūkā mazināt minēto neatbilstību, vienlaikus ievērojot 2. panta 2. punktā noteiktos mērķus.

4. Zvejas iespējas nosaka saskaņā ar 2. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem, un atbilstīgi kvantitatīvi nosakāmiem mērķapjomiem, termiņiem un ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar 9. panta 2. punktu un 10. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.

5. Pasākumus, ar ko nosaka un iedala trešām valstīm pieejamās zvejas iespējas Savienības ūdeņos, nosaka saskaņā ar Līgumu.

6. Katra dalībvalsts nolemj, kādā veidā zvejas iespējas, kuras tai iedalītas un uz kurām neattiecas nododamu zvejas koncesiju sistēma, var sadalīt kuģiem, kas kuģo ar tās karogu (piemēram, izveidojot individuālas zvejas iespējas). Tā informē Komisiju par sadales metodi.

7. Sadalot zvejas iespējas, kas attiecas uz jauktu dažādu sugu zveju, dalībvalstis ņem vērā šādā zvejā iesaistīto kuģu potenciālo nozveju sastāvu.

8. Pēc paziņošanas Komisijai dalībvalstis var apmainīties ar visām iedalītajām zvejas iespējām vai to daļu.

17. pants

Dalībvalstu zvejas iespēju piešķiršanas kritēriji

Piešķirot zvejas iespējas, kas dalībvalstīm pieejamas, kā noteikts 16. pantā, tās piemēro pārredzamus un objektīvus kritērijus, tostarp kritērijus, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku. Izmantotie kritēriji var ietvert inter alia zvejniecības ietekmi uz vidi, līdzšinējo prasību ievērošanu, devumu vietējai ekonomikai un vēsturisko nozvejas līmeni. Dalībvalstīm tām iedalīto zvejas iespēju robežās būtu jācenšas paredzēt arī stimulus zvejas kuģiem, kuri izmanto selektīvus zvejas rīkus vai zvejas paņēmienus ar samazinātu ietekmi uz vidi, piemēram, mazāku enerģijas patēriņu vai kaitējumu biotopam.

III SADAĻA

Reģionalizācija

18. pants

Reģionāla sadarbība saistībā ar saglabāšanas pasākumiem

1. Ja Komisijai ir piešķirtas pilnvaras, tostarp daudzgadu plānā, kas sagatavots saskaņā ar 9. un 10. pantu, kā arī gadījumos, kas paredzēti 11. pantā un 15. panta 6. punktā, pieņemt pasākumus, izmantojot deleģētos vai īstenošanas aktus attiecībā uz Savienības saglabāšanas pasākumu, ko piemēro attiecīgajai ģeogrāfiskajai teritorijai. Dalībvalstis, kam ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, ko skar minētie pasākumi var konkrētā termiņā, ko noteiks attiecīgajā saglabāšanas pasākumā un/vai daudzgadu plānā, vienoties iesniegt kopīgus ieteikumus, kuru mērķis ir sasniegt attiecīgo Savienības saglabāšanas pasākumu, daudzgadu plānu vai īpašu izkraušanas plānu mērķus. Komisija nepieņem šādus deleģētus vai īstenošanas aktus, pirms ir beidzies termiņš dalībvalstu kopīgu ieteikumu iesniegšanai.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām attiecīgās dalībvalstis, kam ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, kuru ietekmē 1. punktā minētie

pasākumi, sadarbojas cita ar citu, lai formulētu kopīgos ieteikumus. Tās konsultējas arī ar attiecīgo(-ajām) konsultatīvo(-ajām) padomi(-ēm). Komisija veicina dalībvalstu sadarbību, tostarp vajadzības gadījumā nodrošinot, ka no attiecīgajām zinātniskajām struktūrām ir saņemts zinātnisks atbalsts.

3. Ja saskaņā ar 1. punktu ir iesniegts kopīgs ieteikums, Komisija var pieņemt minētos pasākumus, izmantojot deleģētos vai īstenošanas aktus, ar noteikumu, ka šāds ieteikums atbilst attiecīgajam saglabāšanas pasākumam un/vai daudzgadu plānam.

4. Ja saglabāšanas pasākums attiecas uz konkrētu zivju krājumiem, ko dala ar trešām valstīm un ko pārvalda daudzpusējas zivsaimniecības organizācijas vai tos pārvalda ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem, Savienība cenšas vienoties ar attiecīgajiem partneriem par vajadzīgajiem pasākumiem, lai panāktu 2. pantā izklāstītos mērķus.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai kopīgie ieteikumi par saglabāšanas pasākumiem, kas jāpieņem atbilstīgi 1. punktam, ir balstīti uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem un atbilst visām turpmāk norādītajām prasībām:

- a) tie ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem;
- b) tie ir saderīgi ar atbilstīga saglabāšanas pasākuma darbības jomu un mērķiem;
- c) tie atbilst attiecīgā daudzgadu plāna darbības jomai un palīdz efektīvi sasniegt tā mērķus un kvantitatīvi nosakāmos mērķapjomus;
- d) tie ir vismaz tikpat stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

6. Ja visām dalībvalstīm neizdodas noteiktajā termiņā panākt vienošanos attiecībā uz kopīgajiem ieteikumiem, kas saskaņā ar 1. punktu jāiesniedz Komisijai, vai ja kopīgie ieteikumi par saglabāšanas pasākumiem netiek uzskatīti par saderīgiem ar attiecīgo saglabāšanas pasākumu mērķiem un kvantitatīvi nosakāmajiem mērķapjomiem, Komisija var iesniegt priekšlikumu par piemērotiem pasākumiem saskaņā ar Līgumu.

7. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem dalībvalstis, kurām ir tieša ieinteresētība zvejas pārvaldībā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā, var arī iesniegt kopīgus vienotus ieteikumus Komisijai par pasākumiem, kurus Komisijai jāierosina vai jāpieņem.

8. Dalībvalstīm kā papildu vai alternatīvs reģionālās sadarbības veids attiecībā uz Savienības saglabāšanas pasākumu, ko piemēro attiecīgā ģeogrāfiskā apgabalā, tostarp attiecībā uz daudzgadu plānu, kas izstrādāts atbilstīgi 9. un 10. pantam, būs dotas pilnvaras noteiktā termiņā pieņemt pasākumus, ar ko sīkāk nosaka minēto saglabāšanas pasākumu. Attiecīgās dalībvalstis cieši sadarbojas, lai šādus pasākumus pieņemtu. Šā panta 2., 4. un 5. punktu piemēro mutatis mutandis. Komisiju iesaista šajā darbā un ņem vērā tās piezīmes. Dalībvalsts konkrētos valsts pasākumus pieņem tikai tad, ja par minēto pasākumu saturu ir panākta vienošanās ar visām attiecīgajām dalībvalstīm. Ja Komisija uzskata, ka kādas dalībvalsts pasākums neatbilst attiecīgajā saglabāšanas pasākumā izklāstītajiem nosacījumiem, sniedzot atbilstīgu pamatojumu, tā var lūgt attiecīgo dalībvalstgrozīt vai atcelt minēto pasākumu.

IV SADAĻA

Valstu pasākumi

19. pants

Dalībvalstu pasākumi, kas piemērojami zvejas kuģiem, kuri kuģo ar to karogu, vai personām, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā

1. Dalībvalsts var pieņemt pasākumus zivju krājumu saglabāšanai Savienības ūdeņos, ja minētie pasākumi atbilst visām turpmāk norādītajām prasībām:

a) tie ir piemērojami tikai tiem zvejas kuģiem, kuri kuģo ar minētās dalībvalsts karogu, vai – attiecībā uz zvejas darbībām, ko neveic zvejas kuģis, – personām, kuras veic uzņēmējdarbību tajā teritorijas daļā, uz kuru attiecas Līgums;

b) tie ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem;

c) tie ir vismaz tikpat stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Dalībvalsts kontroles nolūkā informē citas attiecīgās dalībvalstis par noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbilstīga informācija par pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, ir publiski pieejama.

20. pants

Dalībvalsts pasākumi 12 jūras jūdžu zonā

1. Dalībvalsts 12 jūras jūdžu zonā no savas bāzes līnijas var veikt nediskriminējošus zivju krājuma saglabāšanas un pārvaldības pasākumus un jūras ekosistēmu stāvokļa uzturēšanu vai uzlabošanu, ar noteikumu, ka Savienība nav pieņēmusi tieši minētajam apgabalam paredzētus saglabāšanas un pārvaldības

pasākumus vai īpaši nerisina attiecīgās dalībvalsts noteikto problēmu. Dalībvalsts pasākumi ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem un ir vismaz tikpat stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Ja saglabāšanas un pārvaldības pasākumi, kas jāpieņem dalībvalstij, var ietekmēt citu dalībvalstu zvejas kuģus, šādus pasākumus pieņem tikai pēc tam, kad ar Komisiju, attiecīgajām dalībvalstīm un attiecīgajām konsultatīvajām padomēm ir notikušas konsultācijas par pasākumu projektu, kam pievienots paskaidrojuma raksts, kurš inter alia apliecina, ka šie pasākumi nav diskriminējoši. Šādu konsultāciju vajadzībām dalībvalsts, kura konsultējas, var noteikt pamatotu termiņu, kas tomēr nav mazāks par diviem mēnešiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbilstīga informācija par pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, ir publiski pieejama.

4. Ja Komisija uzskata, ka saskaņā ar šo pantu pieņemtais pasākums neatbilst šā panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, tā, sniedzot atbilstīgus pamatojumus, lūdz, lai attiecīgā dalībvalsts grozītu vai atceltu attiecīgo pasākumu.

IV DAĻA

ZVEJAS KAPACITĀTES PĀRVALDĪBA

21. pants

Nododamu zvejas koncesiju sistēmu izveide

Dalībvalstis var izveidot nododamu zvejas koncesiju sistēmu. Dalībvalstis, kurām ir šāda sistēma, izveido un uztur nododamu zvejas koncesiju reģistru.

22. pants

Zvejas kapacitātes korigēšana un pārvaldība

1. Dalībvalstis laika gaitā paredz pasākumus, lai savu flotu zvejas kapacitāti pielāgotu savām paredzētajām zvejas iespējām, ņemot vērā tendences un pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, nolūkā panākt stabilu un ilgstošu līdzsvaru starp tām.

2. Lai panāktu 1. punktā minēto mērķi, dalībvalstis līdz katra gada 31. maijam nosūta Komisijai ziņojumu par līdzsvaru starp to flotes zvejas kapacitāti un to zvejas iespējām. Lai visā Savienībā veicinātu vienotu pieeju, minēto ziņojumu sagatavo saskaņā ar kopējām pamatnostādnēm, ko var izstrādāt Komisija un kurās ir norādīti atbilstīgi tehniskie, sociālie un ekonomiskie rādītāji.

Ziņojumā iekļauj katras dalībvalsts flotes un visu tās flotes segmentu gada kapacitātes izvērtējumu. Ziņojumā mēģina noteikt pārmērīgu strukturālo kapacitāti katram segmentam un tāpat katram segmentam novērtēt ilgtermiņa rentabilitāti. Šos ziņojumus dara publiski pieejamus.

3. Attiecībā uz 2. punkta otrajā daļā minēto izvērtējumu – dalībvalstis veic analīzi, pamatojoties uz līdzsvaru starp to flotu zvejas kapacitāti un to zvejas iespējām. Atsevišķus izvērtējumus sagatavo par flotēm, kas darbojas tālākos reģionos, un par kuģiem, kas darbojas vienīgi ārpus Savienības ūdeņiem.

4. Ja izvērtējums skaidri parāda, ka zvejas kapacitāte nav faktiskā līdzsvarā ar zvejas iespējām, dalībvalsts sagatavo un iekļauj savā ziņojumā rīcības plānu par tiem flotes segmentiem, kuros ir noteikta pārmērīga strukturālā kapacitāte. Rīcības plānā nosaka pielāgojuma mērķus, līdzekļus līdzsvara panākšanai un precīzu termiņu tā īstenošanai.

Komisija katru gadu sagatavo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par līdzsvaru starp dalībvalstu flotu zvejas kapacitāti un to zvejas iespējām saskaņā ar 2. punkta pirmajā daļā minētajām pamatnostādņēm. Ziņojumā iekļauj rīcības plānus, kas minēti šī punkta pirmajā daļā. Pirmo ziņojumu iesniedz līdz 2015. gada 31. martam.

Ja 2. punktā minētais ziņojums netiek izstrādāts un/vai šā punkta pirmajā daļā minētais rīcības plāns netiek īstenots, var proporcionāli apturēt vai pārtraukt atbilstīgo Savienības finansālo palīdzību saskaņā ar Savienības tiesību aktu, ko pieņems nākotnē un ar ko noteiks nosacījumus finansālajai palīdzībai jūrlietu un zivsaimniecības politikai laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam.

5. Izslēgšana no flotes, izmantojot publisko atbalstu, nav atļauta, ja vien iepriekš netiek anulēta zvejas licence un zvejas atļaujas.

6. Netiek aizstāta zvejas kapacitāte, kas atbilst zvejas kuģiem, kuri ir izslēgti no flotes, izmantojot publisko atbalstu.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai no 2014. gada 1. janvāris to flotu zvejas kapacitāte nevienā brīdī nebūtu lielāka par maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti, kas noteikta II pielikumā.

23. pants

Iekļaušanas/izslēgšanas režīms

1. Dalībvalstis pārvalda iekļaušanu to flotē un izslēgšanu no to flotes tā, ka jaunas kapacitātes iekļaušanu flotē bez publiska atbalsta kompensē, iepriekš veicot kapacitātes samazinājumu, par ko nepiešķir publisku atbalstu, vismaz tādā pašā apjomā.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, paredzot noteikumus šā panta piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 47. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Ne vēlāk kā 2018. gada 30. decembris Komisija izvērtē iekļaušanas/izslēgšanas režīmu, ņemot vērā mainīgo attiecību starp flotes zvejas kapacitāti un paredzētajām zvejas iespējām, un vajadzības gadījumā ierosina grozīt minēto režīmu.

24. pants

Zvejas flotes reģistri

1. Dalībvalstis reģistrē saskaņā ar šo regulu ieviesto pasākumu pārvaldībai vajadzīgo informāciju par to Savienības zvejas kuģu īpašumtiesībām, kuģu un rīku parametriem un darbību, kas kuģu ar to karogu.

2. Dalībvalstis dara pieejamu Komisijai 1. punktā minēto informāciju.

3. Komisija uztur Savienības zvejas flotes reģistru, kurā ir informācija, ko tā saņem atbilstīgi 2. punktam. Tā nodrošina publisku piekļuvi Savienības zvejas flotes reģistram, tajā pašā laikā nodrošinot personas datu pienācīgu aizsardzību.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot tehniskas darbības prasības, kas saistītas ar 1., 2. un 3. punktā minētās informācijas reģistrēšanu, formātu un nosūtīšanas kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 47. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V DAĻA

ZVEJNIECĪBAS PĀRVALDĪBAS ZINĀTNISKĀ BĀZE

25. pants

Zvejniecības pārvaldībai vajadzīgie dati

1. Saskaņā ar datu vākšanas jomā pieņemtajiem noteikumiem dalībvalstis vāc bioloģiskos, vides, tehniskos un sociāli ekonomiskos datus, kas vajadzīgi zvejniecības pārvaldībai, pārvalda minētos datus un dara tos pieejamus galalietotājiem, tostarp Komisijas izraudzītām struktūrām. Šādu datu ieguvei un pārvaldībai noteikumiem ir tiesības pretendēt uz finansējumu, izmantojot Eiropas Jūras un zivsaimniecības fondu, saskaņā ar Savienības tiesību aktu, ko pieņems nākotnē un ar ko noteiks nosacījumus finansālajai palīdzībai jūrlietu un zivsaimniecības politikai laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam. Minētie dati jo īpaši nodrošina iespēju izvērtēt:

- izmantoto jūras bioloģisko resursu stāvokli;
 - zvejas apjomu un zvejas darbību ietekmi uz jūras bioloģiskajiem resursiem un jūras ekosistēmām, un
 - zvejniecības, akvakultūras un apstrādes nozares sociāli ekonomiskos darbības rādītājus Savienības ūdeņos un ārpus tiem.
2. Šādu datu vākšanas, pārvaldības un izmantošanas pamatā ir turpmāk minētie principi:
- pareizība un ticamība, un savlaicīga ievākšana;

b) koordinēšanas mehānismu izmantošana, lai novērstu dubultu datu vākšanu dažādām vajadzībām;

c) savākto datu droša glabāšana un aizsardzība datorizētās datubāzēs, un attiecīgos gadījumos – publiska piekļuve tiem, tostarp apkopotā līmenī, lai nodrošinātu konfidencialitāti;

d) Komisijai vai tās izraudzītām struktūrām nodrošināta piekļuve valsts datubāzēm un sistēmām, kuras izmanto savākto datu apstrādei, nolūkā pārbaudīt datu esamību un kvalitāti;

e) struktūrām, kas pētniecības vai pārvaldības nolūkos ir ieinteresētas zivsaimniecības nozares datu zinātniskā analizē, un visām ieinteresētajām personām laicīgi dara pieejamus būtiskus datus un attiecīgo metodoloģiju, ar kādu tie iegūti, izņemot gadījumos, kad saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem ir prasīta to aizsardzība un konfidencialitāte.

3. Dalībvalstis ik gadu iesniedz Komisijai ziņojumu par to, kā tiek īstenotas valsts datu vākšanas programmas, un dara ziņojumu publiski pieejamu.

Komisija novērtē gada ziņojumu par datu ievākšanu pēc apspriešanās ar tās zinātnisko konsultatīvo struktūru un – attiecīgā gadījumā – reģionālajām zvejniecības pārvaldības organizācijām (RZPO), kurās Savienība ir līgumslēdzēja puse vai novērotāja, un attiecīgām starptautiskām zinātniskām struktūrām.

4. Dalībvalstis nodrošina zvejniecības pārvaldībai vajadzīgo zinātnisko, tostarp sociālekonomisko, datu vākšanas un pārvaldības koordinēšanu valsts mērogā. Šim nolūkam tās izraugās valsts korespondentu un organizē ikgadēju valsts mēroga koordinācijas sanāksmi. Komisiju informē par valsts mēroga koordinēšanas pasākumiem un uzaicina uz koordinācijas sanāksmēm.

5. Dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Komisiju koordinē datu vākšanas darbības ar citu tā paša reģiona dalībvalstu darbībām un pēc iespējas cenšas savas darbības koordinēt ar trešām valstīm, kuru suverenitātē vai jurisdikcijā ir ūdeņi tajā pašā reģionā.

6. Datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu veic izmaksu ziņā izdevīgā veidā.

7. Ja dalībvalsts laikus neievāc un/vai nesniedz datus galalietotājiem, saskaņā ar Savienības tiesību aktu, ko pieņems nākotnē un ar ko noteiks nosacījumus finansiālajai palīdzībai jūrlietu un zivsaimniecības politikai laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, var proporcionāli apturēt vai pārtraukt atbilstīgo Savienības finansiālo palīdzību minētajai dalībvalstij.

26. pants

Apspriedes ar zinātniskajām struktūrām

Komisija apspriežas ar attiecīgām zinātniskajām struktūrām. ZZTEKattiecīgā gadījumā sniedz konsultācijas par jautājumiem, kas attiecas uz jūru dzīvo resursu saglabāšanu un pārvaldību, tostarp par bioloģiskiem, ekonomiskiem, vides, sociāliem vai tehniskiem apsvērumiem. Apspriedēs ar zinātniskajām struktūrām ņem vērā publiskā finansējuma atbilstīgu pārvaldību, lai izvairītos no darba dublēšanās šādās struktūrās.

27. pants

Pētniecība un zinātniskie ieteikumi

1. Dalībvalstis īsteno pētniecības un inovācijas programmas zivsaimniecības un akvakultūras nozarē. Tās ciešā sadarbībā ar Komisiju savas zivsaimniecības nozarē īstenotās pētniecības, inovācijas un ar zinātniskajiem ieteikumiem saistītās programmas saskaņo ar citām dalībvalstīm Savienības pētniecības un inovācijas sistēmu kontekstā, vajadzības gadījumā iesaistot attiecīgas konsultatīvās padomes. Minētās darbības saskaņā ar attiecīgiem Savienības tiesību aktiem var pretendēt uz finansējumu no Savienības budžeta.

2. Dalībvalstis, iesaistot attiecīgas ieinteresētās personas, izmantojot inter alia pieejamos Savienības finanšu resursus un koordinējot darbības cita ar citu, nodrošina to, ka ir pieejamas zinātniskās konsultēšanās procesam vajadzīgās attiecīgās kompetences un cilvēkresursi.

VI DAĻA

ĀRPOLITIKA

28. pants

Mērķi

1. Lai nodrošinātu jūras bioloģisko resursu un jūras vides ilgtspējīgu izmantošanu, pārvaldību un saglabāšanu, Savienība ārējās attiecības zivsaimniecības jomā īsteno atbilstīgi starptautiskajām saistībām, politikas mērķiem, kā arī 2. un 3. pantā noteiktajiem mērķiem un principiem.

2. Savienība jo īpaši:

a) aktīvi atbalsta un sekmē zinātniskās informācijas un ieteikumu izstrādi;

b) uzlabo Savienības ierosmju politisko saskaņotību, jo īpaši ņemot vērā pasākumus vides, tirdzniecības un attīstības jomā, un stiprina to pasākumu konsekveni, ko īsteno attīstības sadarbības un zinātniskās, tehniskās un ekonomiskās sadarbības kontekstā;

c) dod ieguldījumu ilgtspējīgās zvejas darbībās, kas ir ekonomiski dzīvotspējīgas, un veicina nodarbinātību Savienībā;

- d) nodrošina, lai Savienības zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem balstītos uz tiem pašiem principiem un standartiem kā tie, kas piemērojami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem KZP jomā, vienlaikus Savienības operatoriem nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus ar trešo valstu operatoriem;
- e) visās starptautiskajās jomās veicina un atbalsta nepieciešamos pasākumus, ar kuriem izskauž NNN zveju;
- f) veicina RZPO atbilstības komiteju izveidi un stiprināšanu, periodiskus neatkarīgus darbības pārskatus un atbilstīgus korektīvus pasākumus, tostarp iedarbīgas un atturošas sankcijas, kas jāpiemēro pārrēdzamā un nediskriminējošā veidā.

3. Šīs daļas noteikumi neskar īpašus starptautisko nolīgumu noteikumus, ko pieņem saskaņā ar Līguma 218. pantu.

I SADAĻA

Starptautiskās zvejniecības organizācijas

29. pants

Savienības darbība starptautiskās zvejniecības organizācijās

1. Savienība aktīvi atbalsta un sekmē zvejniecības jomā izveidotu starptautisku organizāciju, tostarp RZPO, darbības.
2. Savienības nostāja zvejniecības jomā izveidotās starptautiskās organizācijās un RZPO balstās uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, lai nodrošinātu to, ka zvejas resursi tiek pārvaldīti saskaņā ar 2. pantā noteiktajiem mērķiem, jo īpaši saskaņā ar tā 2. punktu un 5. punkta c) apakšpunktu. Savienība cenšas vadīt RZPO darbības stiprināšanas procesu, lai tās varētu labāk saglabāt un pārvaldīt jūras dzīvus resursus, kas ietilpst to darbības jomā.
3. Savienība aktīvi atbalsta piemērotu un pārredzamu mehānismu izstrādi, ar kuriem piešķir zvejas iespējas.
4. Savienība veicina RZPO sadarbību un to attiecīgā tiesiskā regulējuma saskaņotību un atbalsta zinātniskas informācijas un ieteikumu izstrādi, lai nodrošinātu, ka to ierosinājumu pamatā ir šādi zinātniski ieteikumi.

30. pants

Starptautisko noteikumu ievērošana

Savienība, tostarp ar Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras ("aģentūra") starpniecību, sadarbojas ar trešām valstīm un zvejniecības jomā izveidotām starptautiskām organizācijām, tostarp RZPO, lai veicinātu pasākumu ievērošanu, jo īpaši to pasākumu ievērošanu, ar kuriem vērsas pret NNN zveju, lai nodrošinātu, ka šādu starptautisku organizāciju pieņemti pasākumi tiek stingri ievēroti.

II SADAĻA

Ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerības nolīgumi

31. pants

Ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu principi un mērķi

1. Ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem ar trešām valstīm veido juridiskās, vides, ekonomiskās un sociālās pārvaldības sistēmu, kas regulē zvejas darbības, kuras Savienības zvejas kuģi veic trešo valstu ūdeņos.

Sistēmā var tikt ietverti šādi elementi:

- a) vajadzīgo zinātnisko un pētniecisko iestāžu izveide un atbalsts šīm iestādēm;
 - b) uzraudzības, kontroles un pārraudzības spējas;
 - c) citi veikspējas palielināšanas elementi, kas saistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības politikas izstrādi trešā valstī.
2. Lai nodrošinātu jūras bioloģisko resursu pārpalikumu ilgtspējīgu izmantošanu Savienība cenšas nodrošināt, lai ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi ar trešām valstīm būtu savstarpēji izdevīgi gan Savienībai, gan attiecīgajai trešajai valstij, tostarp tās vietējiem iedzīvotājiem un zvejniecības nozaarei, un lai tie palīdzētu turpināt Eiropas flotu darbības un censtos panākt atbilstīgu pieejamā pārpalikuma daļu, kas būtu samērīga ar Eiropas flotu interesēm.
3. Lai nodrošinātu, ka Savienības kuģi, kas zvejo saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, attiecīgā gadījumā darbojas saskaņā ar standartiem, kas ir līdzīgi tiem, kurus piemēro Savienības zvejas kuģiem, kas zvejo Savienības ūdeņos, Savienība cenšas ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos iekļaut atbilstīgus noteikumus par zivju un zvejas produktu izkraušanas pienākumiem.

4. Savienības zvejas kuģi iegūst tikai pieļaujamās nozvejas pārpalikumu, kā minēts UNCLOS 62. panta 2. un 3. punktā un kas noteikts skaidrā un pārredzamā veidā, pamatojoties uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem un attiecīgo informāciju, ar kuru apmainījusies Savienība un trešā valsts, par attiecīgo krājumu kopējo zvejas piepūli visām flotēm. Lai noteiktu resursus, kas pieejami transzonālos vai tālu migrējošo zivju krājumos, būtu pienācīgi jāņem vērā reģionālā līmenī veikti zinātniski izvērtējumi, kā arī attiecīgo reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju pieņemti saglabāšanas un pārvaldības pasākumi.

5. Savienības zvejas kuģi nezvejo tās trešās valsts ūdeņos, ar kuru ir spēkā ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgums, izņemot, ja šiem kuģiem ir zvejas atļauja, kas izdota saskaņā ar minēto nolīgumu.

6. Savienība nodrošina, lai ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā tiktu iekļauta klauzula, kas attiecas uz demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošanu, un kas ir šādu nolīgumu būtisks elements.

Minētajos nolīgumos cik vien iespējams ietver arī:

a) noteikumus, ar ko aizliedz citām flotēm, kas zvejo minētajos ūdeņos, piemērot labvēlīgākus nosacījumus par tiem, kurus piemēro Savienības uzņēmējiem, tostarp attiecībā uz resursu saglabāšanu, attīstību un pārvaldību, attiecībā uz finansiālu vienošanos un maksām un citām tiesībām, kas attiecas uz zvejas atļauju izsniegšanu;

b) ekskluzivitātes klauzulu, kas saistīta ar 5. punktā paredzēto noteikumu.

7. Savienības līmenī ir jācenšas panākt, lai tiktu uzraudzītas to Savienības zvejas kuģu darbības, kas zvejo ārpus Savienības ūdeņos, uz kuriem neattiecas ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai Savienības zvejas kuģi, kas kuģo ar to karogu un darbojas ārpus Savienības ūdeņiem, varētu iesniegt detalizētu un precīzu dokumentāciju par visām zvejas un apstrādes darbībām.

9. Šā panta 5. punktā minētā zvejas atļauja tiek piešķirta kuģim, kas ir izslēgts no Savienības zvejas flotes reģistra un 24 mēnešu laikā atkal ierakstīts tajā, tikai ja minētā kuģa īpašnieks ir karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm iesniedzis visus datus, kas vajadzīgi, lai konstatētu, ka minētajā laikposmā kuģis darbojās veidā, kas pilnībā atbilst standartiem, ko piemēro kuģiem, kuri kuģo ar Savienības karogu.

Ja valsts, ar kuras karogu kuģis kuģoja laikā, kad tas bija izslēgts no Savienības zvejas flotes reģistra, saskaņā ar Savienības tiesību aktiem tika atzīta par nesadarbīgu valsti attiecībā uz NNN zvejas nepieļaušanu, novēršanu un izskaušanu vai atzīta par valsti, kura dzīvos jūras resursus neizmanto ilgtspējīgā veidā, šādu zvejas atļauju piešķir tikai, ja ir konstatēts, ka kuģa zvejas darbības tika pārtrauktas un ka īpašnieks nekavējoties kuģi izslēdza no minētās valsts reģistra.

10. Komisija rīko neatkarīgus katra ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīguma protokola ex-ante un ex-post

izvērtējumus un savlaicīgi dara tos pieejamus Eiropas Parlamentam un Padomei, pirms tā Padomei iesniedz ieteikumu atļaut sarunu sākšanu par pēctecīgu protokolu. Šādu izvērtējumu kopsavilkumu dara publiski pieejamu.

32. pants

Finansiāla palīdzība

1. Savienība, izmantojot ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumus, sniedz finansiālu palīdzību trešām valstīm, lai:

a) segtu daļu no izmaksām par piekļuvi zvejas resursiem trešās valsts ūdeņos; daļu, ko Savienības kuģu īpašnieki sedz no izmaksām par piekļuvi zvejas resursiem, novērtē attiecībā uz katru ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu vai tā protokolu, un ir taisnīga, nediskriminējoša un samērīga ar ieguvumiem, ko sniedz piekļuves nosacījumi;

b) izveidotu pārvaldības sistēmu, cita starpā izveidotu un uzturētu vajadzīgās zinātniskās un pētnieciskās iestādes, veicinātu apspriešanās procesus ar interešu grupām un uzraudzības, kontroles un pārraudzības spēju un citus spēju veidošanas elementus, kas saistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības politikas izstrādi trešā valstī. Šādu finansiālo palīdzību piešķir ar nosacījumu, ka ir sasniegti konkrēti rezultāti, un tā papildina attiecīgajā trešā valstī īstenotos attīstības plānus un programmas un ir saskaņā ar tiem.

2. Katrā ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā finansiālā palīdzība par nozarei sniegto atbalstu tiek nošķirta no maksājumiem par piekļuvi zvejas resursiem. Kā nosacījumu maksājumu saņemšanai saskaņā ar finansiālo palīdzību Savienība pieprasa konkrētu rezultātu sasniegšanu un cieši uzrauga panākto progresu.

III SADAĻA

Kopējās interesēs esošu zivju krājumu pārvaldība

33. pants

Savienībai un trešām valstīm kopējās interesēs esošu zivju krājumu pārvaldības principi un mērķi un apmaiņas un kopīgas pārvaldības nolīgumi

1. Ja kopēju interešu krājumus izmanto arī trešās valstis, Savienība īsteno sadarbību ar minētajām trešām valstīm, lai nodrošinātu, ka minētie krājumi tiek apsaimniekoti ilgtspējīgā veidā atbilstīgi šai regulai un jo īpaši ar mērķi, kas noteikts 2. panta 2. punktā. Ja nav panākts nekāds oficiāls nolīgums, Savienība pieliek visas pūles, lai vienotos par saskaņotu kārtību šādu krājumu zvejai, nolūkā padarīt iespējamu ilgtspējīgu pārvaldību, jo īpaši saistībā ar 2. panta 2. punktā noteikto mērķi, tādējādi sekmējot vienlīdzīgu konkurences apstākļus Savienības operatoriem.

2. Lai nodrošinātu tādu krājumu ilgtspējīgu izmantošanu, kas ir kopīgi ar trešām valstīm, un lai garantētu savu zvejas flotu zvejas darbību stabilitāti, Savienība ar trešām valstīm cenšas saskaņā ar UNCLOS izstrādāt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus krājumu kopīgai pārvaldībai, tostarp vajadzības gadījumā paredzot piekļuvi ūdeņiem un resursiem un šādas piekļuves nosacījumus, saglabāšanas pasākumu saskaņošanu un zvejas iespēju apmaiņu.

VII DAĻA

AKVAKULTŪRA

34. pants

Ilgtspējīgas akvakultūras veicināšana

1. Lai veicinātu ilgtspējību un sekmētu pārtikas pieejamību un piegādi, izaugsmi un nodarbinātību, Komisija izstrādā nesaistošas Savienības stratēģiskās pamatnostādnes par kopējām prioritātēm un mērķiem ilgtspējīgas akvakultūras darbību attīstībā. Šādās stratēģiskās pamatnostādnēs ņem vērā relatīvo sākuma stāvokli un atšķirīgos apstākļus Savienībā, un tās veido valsts stratēģisko daudzgadu plānu pamatu un to mērķi ir šādi:

- a) uzlabot akvakultūras nozares konkurētspēju un atbalstīt tās attīstību un inovāciju;
- b) samazināt administratīvo slogu un padarīt Savienības tiesību aktu īstenošanu efektīvāku un atbilstīgāku iesaistīto personu vajadzībām;
- c) rosināt saimniecisko darbību;
- d) dažādot un uzlabot dzīves kvalitāti piekrastes un iekšzemes apvidos;
- e) integrēt akvakultūras darbības jūras, piekrastes un iekšzemes telpiskajā plānošanā.

2. Dalībvalstis līdz 2014. gada 30. jūnijam izstrādā valsts stratēģisko daudzgadu plānu akvakultūras darbību attīstībai savā teritorijā.

3. Valsts stratēģiskajā daudzgadu plānā iekļauj dalībvalsts mērķus un to sasniegšanai vajadzīgos pasākumus un termiņus.

4. Valsts stratēģiskajos daudzgadu plānos ir ietverti jo īpaši šādi mērķi:

- a) administratīva vienkāršošana, jo īpaši saistībā ar izvērtējumiem un ietekmes novērtējumiem, un licencēm;
- b) pamatota noteiktība akvakultūras operatoriem attiecībā uz piekļuvi ūdeņiem un teritorijai;

c) vides, ekonomiskās un sociālās ilgtspējības rādītāji;

d) izvērtējums par citu iespējamu pārrobežu ietekmi, jo īpaši attiecībā uz jūras bioloģiskajiem resursiem un jūras ekosistēmām kaimiņos esošajās dalībvalstīs.

e) sinerģiju veidošana starp valsts pētniecības programmām un nozares un zinātnisko aprindu sadarbība;

f) ilgtspējīgas, kvalitatīvas pārtikas konkurences priekšrocību sekmēšana;

g) akvakultūras metožu un pētniecības sekmēšana, lai palielinātu pozitīvu ietekmi uz vidi un uz zivju resursiem un samazinātu negatīvo ietekmi, tostarp ietekmi uz zivju krājumiem, ko izmanto barības ražošanai, kā arī lai palielinātu resursu efektivitāti.

5. Dalībvalstis apmainās ar informāciju un paraugprakses piemēriem, valsts stratēģiskajos daudzgadu plānos iekļauto valsts pasākumu koordinēšanai izmantojot atvērto koordinācijas metodi.

6. Komisija mudina dalībvalstis veikt savstarpēju apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi un veicina valsts stratēģiskajā daudzgadu plānā paredzēto valsts pasākumu koordinēšanu.

VIII DAĻA

TIRGUS KOPĪGĀ ORGANIZĀCIJA

35. pants

Mērķi

1. Zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgu organizāciju (tirgus kopīga organizācija) izveido tādēļ, lai:

- a) sekmētu 2. pantā noteikto mērķu sasniegšanu un jo īpaši dzīvo jūras bioloģisko resursu ilgtspējīgu izmantošanu;
- b) zvejniecības un akvakultūras nozare varētu pienācīgā mērā piemērot KZP;
- c) nostiprinātu Savienības zvejniecības un akvakultūras nozares, jo īpaši ražotāju, konkurētspēju;
- d) uzlabotu tirgu pārredzamību un stabilitāti, jo īpaši ekonomiskās zināšanas un izpratni par Savienības zvejas un akvakultūras produktu tirgiem visā piegādes ķēdē, nodrošinātu,

ka pievienotās vērtības sadalījums nozares piegādes ķēdē ir līdzsvarotāks, uzlabotu patērētāju informētību un veicinātu izpratni, izmantojot norādes un etiķetes, kas sniedz visaptverošu informāciju;

- e) palīdzētu nodrošināt godīgas konkurences nosacījumus visiem Savienībā tirgotajiem produktiem, veicinot zvejas resursu ilgtspējīgu izmantošanu;
- f) palīdzētu nodrošināt, ka patērētājiem tiek piegādāti daudzveidīgi zvejas un akvakultūras produkti,
- g) patērētājiem nodrošinātu pārbaudāmu un precīzu informāciju par produkta izcelsmi un tā ražošanas veidu, jo īpaši ar marķēšanas un etiķetēšanas starpniecību.

2. Tirgus kopīgā organizācija aptver zvejas un akvakultūras produktus, kuri uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 ⁽¹⁾ I pielikumā un kurus tirgo Savienībā.

3. Tirgus kopīgā organizācija ietver jo īpaši:

- a) nozares organizāciju, tostarp tirgus stabilizēšanas pasākumus;
- b) zivsaimniecības un akvakultūras ražotāju organizāciju ražošanas un tirdzniecības plānu;
- c) kopējus tirdzniecības standartus;
- d) informāciju patērētājiem.

IX DAĻA

KONTROLE UN NOTEIKUMU IZPILDE

36. pants

Mērķi

1. KZP noteikumu ievērošanu nodrošina ar efektīvu Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmu, ietverot cīņu pret NNN zveju.
2. KZP kontrole un īstenošana tiek jo īpaši balstīta un ietver šādus principus:
 - a) globālu, integrētu un kopēju pieeju;
 - b) sadarbību un koordināciju starp dalībvalstīm, Komisiju un aģentūru;
 - c) izmaksu efektivitāti un proporcionalitāti;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 2013. gada 11. decembris par Eiropas par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp).

d) iedarbīgu kontroles tehnoloģiju izmantošanu zivsaimniecības datu pieejamības un kvalitātes nodrošināšanai;

- e) Savienības kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēmu;
- f) uz risku balstītu stratēģiju, kurā galvenā uzmanība pievērsta sistematiskām un automatiskām visu attiecīgo pieejamo datu kontrolpārbaudēm;
- g) noteikumu ievērošanas kultūras un sadarbības attīstību visu operatoru un zvejnieku starpā.

Savienība pieņem piemērotus pasākumus attiecībā uz trešām valstīm, kuras atļauj tādu zveju, kas nav ilgtspējīga.

3. Dalībvalstis pieņem piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu tādu darbību kontroli, pārbaudi un izpildi, kuras veic saskaņā ar KZP darbības jomu, tostarp nosaka iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas.

37. pants

Ekspertu grupas atbilstības jautājumos

1. Komisija izveido Ekspertu grupu atbilstības jautājumos, lai izvērtētu, sekmētu un nostiprinātu to, kā tiek pildītas un ievērotas saistības saskaņā ar Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmu.

2. Ekspertu grupas atbilstības jautājumos sastāvā ir Komisijas un dalībvalstu pārstāvji. Pēc Eiropas Parlamenta lūguma Komisija var uzaicināt Eiropas Parlamentu nosūtīt ekspertus apmeklēt ekspertu grupas sanāksmes. Aģentūra var novērotāja statusā piedalīties Ekspertu grupas atbilstības jautājumos sanāksmēs.

3. Ekspertu grupa jo īpaši:

- a) regulāri pārskata jautājumus, kas attiecas uz saistību ievērošanu un izpildi saskaņā ar Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmu, un identificē ar KZP noteikumu īstenošanu saistītās iespējamās grūtības, kas skar kopējas intereses;
- b) izstrādā ieteikumus par KZP noteikumu īstenošanu, tostarp prioritāšu noteikšanu saistībā ar Savienības finansiālo palīdzību; un
- c) apmainās ar informāciju par kontroles un pārbaudes darbībām, tostarp cīņu pret NNN zveju.

4. Ekspertu grupa regulāri pilnībā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par 3. punktā minētajām atbilstības nodrošināšanas darbībām.

38. pants

Jaunu kontroles tehnoloģiju un datu pārvaldības sistēmu izmēģinājuma projekti

Komisija un dalībvalstis var veikt jaunu kontroles tehnoloģiju un datu pārvaldības sistēmu izmēģinājuma projektus.

39. pants

Kontroles, inspekcijas, noteikumu izpildes un datu vākšanas izmaksu segšana

Dalībvalstis var pieprasīt, lai to operatori segtu proporcionālu daļu no Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmas īstenošanas darbības un datu vākšanas izmaksām.

X DAĻA

FINANŠU INSTRUMENTI

40. pants

Mērķi

Savienības finansiālo palīdzību var piešķirt, lai palīdzētu sasniegt 2. pantā izklāstītos mērķus.

41. pants

Nosacījumi par finansiālās palīdzības sniegšanu dalībvalstīm

1. Ievērojot nosacījumus, ko jāparedz piemērojamos Savienības tiesību aktos, Savienības finansiālo palīdzību dalībvalstīm piešķir ar nosacījumu, ka dalībvalstis izpilda KZP noteikumus.

2. Ja dalībvalstis neievēro KZP noteikumus, var tikt pārtraukti vai apturēti KZP paredzētās Savienības finansiālās palīdzības maksājumi, vai arī tiem var piemērot finanšu korekcijas. Šādi pasākumi ir samērīgi ar noteikumu neievērošanas būtību, smagumu, ilgumu un atkārtēšanu.

42. pants

Nosacījumi par finansiālās palīdzības sniegšanu operatoriem

1. Ievērojot nosacījumus, ko jāprecizē piemērojamos Savienības tiesību aktos, Savienības finansiālo palīdzību operatoriem piešķir ar nosacījumu, ka operatori izpilda KZP noteikumus.

2. Ja operatori izdara smagus KZP noteikumu pārkāpumus, saskaņā ar īpašiem noteikumiem, ko paredzēts pieņemt, tiem uz laiku vai pastāvīgi var tikt liegta piekļuve Savienības finansiālajai palīdzībai un/vai var tikt piemēroti finanšu samazinājumi. Šādi dalībvalsts veikti pasākumi ir atturoši, iedarbīgi un samērīgi ar smago pārkāpumu veidu, nopietnību, ilgumu un atkārtēšanu.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka Savienības finansiālo palīdzību piešķir tikai tad, ja attiecīgajam operatoram viena gada

laikā pirms Savienības finansiālās palīdzības piemērošanas dienas nav piemērotas sankcijas par smagiem pārkāpumiem.

XI DAĻA

KONSULTATĪVĀS PADOMES

43. pants

Konsultatīvo padomju izveidošana

1. Lai veicinātu visu ieinteresēto personu līdzsvarotu pārstāvību saskaņā ar 45. panta 1. punktu un palīdzētu sasniegt 2. pantā izklāstītos mērķus, izveido konsultatīvo padomi katrā no III pielikumā minētajiem ģeogrāfiskajiem apgabaliem vai kompetences jomām.

2. Jo īpaši saskaņā ar III pielikumu tiek izveidotas šādas jaunas konsultatīvās padomes:

- a) konsultatīvā padome tālāko reģionu jautājumos, kas iedalīta trīs nodaļās, kas attiecīgi ir atbildīgas par šādiem jūras baseiniem: Rietumatlantijas, Austrumatlantijas un Indijas okeāns;
- b) akvakultūras konsultatīvā padome;
- c) tirgu konsultatīvā padome;
- d) Melnās jūras konsultatīvā padome.

3. Katra konsultatīvā padome pieņem savu reglamentu.

44. pants

Konsultatīvo padomju uzdevumi

1. Piemērojot šo regulu, Komisija attiecīgos gadījumos apspriežas ar konsultatīvajām padomēm.

2. Konsultatīvās padomes var:

- a) iesniegt Komisijai un attiecīgajai dalībvalstij ieteikumus un ierosinājumus par jautājumiem, kas saistīti ar zvejniecības pārvaldību un zvejniecības un akvakultūras sociālekonomiskajiem un saglabāšanas aspektiem, un jo īpaši ieteikumus par to, kā vienkāršot ar zvejniecības pārvaldību saistītos noteikumus;
- b) informēt Komisiju un dalībvalstis par problēmām, kas saistītas ar to attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā vai kompetences jomā esošo zvejniecību un vajadzības gadījumā akvakultūru pārvaldību un sociālekonomiskajiem un saglabāšanas aspektiem, un ierosināt minēto problēmu risinājumus;
- c) ciešā sadarbībā ar zinātniekiem palīdzēt vākt, piegādāt un analizēt saglabāšanas pasākumu izstrādei vajadzīgos datus.

Ja kāds jautājums skar divu vai vairāku konsultatīvo padomju kopīgas intereses, tās saskaņo savas nostājas, lai šajā jautājumā pieņemtu kopīgus ieteikumus.

3. Ar konsultatīvajām padomēm apspriežas par kopīgiem ieteikumiem saskaņā ar 18. pantu. Komisija un dalībvalstis ar tām var apspriesties arī attiecībā uz citiem pasākumiem. To ieteikumus ņem vērā. Minētās apspriedes neskar apspriedes ar ZZTEKvai citām zinātniskajām struktūrām. Konsultatīvo padomju atzinumus var iesniegt visām attiecīgajām dalībvalstīm un Komisijai.

4. Komisija un vajadzības gadījumā attiecīgā dalībvalsts divu mēnešu laikā sniedz atbildi uz ikvienu ieteikumu, ierosinājumu vai informāciju, kas saņemta atbilstīgi 1. punktam. Ja pieņemtie galīgie pasākumi atšķiras no tiem, kas norādīti tajos konsultatīvo padomju atzinumos, ieteikumos un ierosinājumos, kas saņemti atbilstīgi 1. punktam, Komisija vai attiecīgā dalībvalsts sniedz sīki izstrādātu paskaidrojumu par atšķirību iemesliem.

45. pants

Konsultatīvo padomju sastāvs, darbība un finansēšana

1. Konsultatīvo padomju sastāvā ietilpst:

- organizācijas, kas pārstāv zvejniecības un attiecīgā gadījumā akvakultūras operatorus, un pārstrādes un tirdzniecības nozaru pārstāvjus;
- citas interešu grupas, kuras skar KZP (piemēram, vides organizācijas un patērētāju grupas).

2. Katrai konsultatīvajai padomei ir pilnsapulce un izpildkomiteja, tostarp, vajadzības gadījumā ietverot sekretariātu un darba grupas, lai risinātu reģionālās sadarbības jautājumus, ievērojot 18. pantu, un tā pieņem savai darbībai vajadzīgos pasākumus.

3. Konsultatīvās padomes darbojas un saņem finansējumu, kā paredzēts III pielikumā.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 46. pantu pieņemt deleģētos aktus, nosakot sīki izstrādātus noteikumus konsultatīvo padomju darbībai.

XII DAĻA

PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

46. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 11. panta 2. punktā, 15. panta 2., 3., 6. un 7. punktā un 45. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 29. decembra Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma

beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt to pilnvaru deleģēšanu, kas minētas 11. panta 2. punktā, 15. panta 2., 3., 6. un 7. punktā un 45. panta 4. punktā. Lēmums par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 11. panta 2. punktā, 15. panta 2., 3., 6. un 7. punktā un 45. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

47. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Zvejniecības un akvakultūras komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu par projektu īstenošanas aktam, kas jāpieņem saskaņā ar 23. pantu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

XIII DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

48. pants

Atcelšana un grozījumi

1. Tiek atcelta Regula (EK) Nr. 2371/2002.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

2. Lēmumu 2004/585/EK atceļ no dienas, kurā stājas spēkā saskaņā ar šīs regulas 45. panta 4. punktu pieņemtie noteikumi.

3. Svītro Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 ⁽¹⁾ 5. pantu.

4. Tiek atcelta Padomes Regula (EK) Nr. 639/2004 ⁽²⁾.

5. Regulas 1224/2009 105. pantā pievieno šādu punktu:

"3.a Atkāpjoties no šā panta 2. un 3. punkta, koeficientu nepiemēro nozvejām, uz kurām saskaņā ar 15. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1380/2013 (*) attiecas izkraušanas pienākums, ar noteikumu, ka pārzvejas apjoms attiecībā pret atļauto izkrājumu apjomu nepārsniedz 10 %.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 23. lpp.)."

49 pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2022. gada 31. decembrim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par KZP darbību.

50. pants

Gada ziņojums

Komisija pēc iespējas ātrāk pēc tam, kad ir pieņemta ikgadējā Padomes regula, ar ko nosaka zvejas iespējas Savienības ūdeņos un –attiecībā uz Savienības kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, reizi gadā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kādi panākumi gūti saistībā ar maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma sasniegšanu, un par situāciju saistībā ar zivju krājumiem.

51 pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2013. gada 11. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1954/2003 (2003. gada 4. novembris), kura attiecas uz zvejas intensitātes pārvaldību saistībā ar dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem un ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2847/93 un atceļ Regulas (EK) Nr. 685/95 un (EK) Nr. 2027/95 (OV L 289, 7.11.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 639/2004 (2004. gada 30. marts) par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību (OV L 102, 7.4.2004., 9. lpp.).

I PIELIKUMS

PIEKĻUVE PIEKRASTES ŪDEŅIEM 5. PANTA 2. PUNKTA NOZĪMĒ

1. Apvienotās karalistes piekrastes ūdeņi

A. FRANCIJAS PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz austrumiem no Berwick-upon-Tweed Uz austrumiem no Coquet Island	Silķe	Neierobežota
2. Uz austrumiem no Flamborough Head Uz austrumiem no Spurn Head	Silķe	Neierobežota
3. Uz austrumiem no Lowestoft Uz dienvidiem no Lyme Regis	Visas sugas	Neierobežota
4. Uz dienvidiem no Lyme Regis Uz dienvidiem no Eddystone	Bentiskās sugas	Neierobežota
5. Uz dienvidiem no Eddystone Uz dienvidrietumiem no Longships	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Ķemmīšgliemenes	Neierobežota
	Omāri	Neierobežota
	Langusti	Neierobežota
6. Uz dienvidrietumiem no Longships Uz ziemeļrietumiem no Hartland Point	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Langusti	Neierobežota
	Omāri	Neierobežota
7. No Hartland Point līdz līnijai, kas novilkta no Lundy Island ziemeļiem	Bentiskās sugas	Neierobežota
8. No līnijas, kas novilkta uz rietumiem no Lundy Island līdz Cardigan Harbour	Visas sugas	Neierobežota
9. Uz ziemeļiem no Point Lynas Uz austrumiem no Morecambe signālkūga	Visas sugas	Neierobežota
10. County Down	Bentiskās sugas	Neierobežota
11. Uz ziemeļaustrumiem no New Island Uz dienvidrietumiem no Sanda Island	Visas sugas	Neierobežota
12. Uz ziemeļiem no Port Stewart Uz rietumiem no Barra Head	Visas sugas	Neierobežota
13. 57°40' ziemeļu platumus Uz rietumiem no Butt of Lewis	Visas sugas, izņemot gliemjus, vēžveidīgos un adatādaiņus	Neierobežota
14. St. Kilda, Flannan Islands	Visas sugas	Neierobežota
15. Uz rietumiem no līnijas, kas savieno Butt of Lewis bāku ar punktu, kura koordinātas ir 59°30'N, 5°45'W	Visas sugas	Neierobežota

B. ĪRIJAS PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz ziemeļiem no Point Lynas Uz dienvidiem no Mull of Galloway	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
2. Uz rietumiem no Mull of Oa Uz rietumiem no Barra Head	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota

C. VÄCIJAS PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz austrumiem no Shetlands un Fair Isle starp līnijām, kas novilkta uz dienvidaustrumiem no Sumburgh Head bākas, uz ziemeļaustrumiem no Skroo bākas un uz dienvidrietumiem no Skadan bākas	Silķe	Neierobežota
2. Uz austrumiem no Berwick-upon-Tweed, uz austrumiem no Whitby High bākas	Silķe	Neierobežota
3. Uz austrumiem no North Foreland bākas, uz dienvidiem no Dungeness jaunās bākas	Silķe	Neierobežota
4. Zona ap St. Kilda	Silķe	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
5. No Butt of Lewis bākas uz rietumiem līdz līnijai, kas savieno Butt of Lewis bāku un punktu, kura koordinātas ir 59°30'N, 5°45'W	Silķe	Neierobežota
6. Zona ap North Rona un Sulisker (Sulasgeir)	Silķe	Neierobežota

D. NĪDERLANDES PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz austrumiem no Shetlands un Fair Isle starp līnijām, kas novilkta uz dienvidaustrumiem no Sumburgh Head bākas, uz ziemeļaustrumiem no Skroo bākas un uz dienvidrietumiem no Skadan bākas	Silķe	Neierobežota
2. Uz austrumiem no Berwick-upon-Tweed, uz austrumiem no Flamborough Head	Silķe	Neierobežota
3. Uz austrumiem no North Foreland, uz dienvidiem no Dungeness jaunās bākas	Silķe	Neierobežota

E. BEĻĢIJAS PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz austrumiem no Berwick-upon-Tweed Uz austrumiem no Coquet Island	Silķe	Neierobežota
2. Uz ziemeļiem no Cromer Uz austrumiem no North Foreland	Bentiskās sugas	Neierobežota

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
3. Uz austrumiem no North Foreland Uz dienvidiem no Dungeness jaunās bākas	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Silķe	Neierobežota
4. Uz dienvidiem no Dungeness jaunās bākas, uz dienvidiem no Selsey Bill	Bentiskās sugas	Neierobežota
5. Uz dienvidaustrumiem no Straight Point, uz ziemeļrietumiem no South Bishop	Bentiskās sugas	Neierobežota

2. Īrijas piekrastes ūdeņi

A. FRANCIJAS PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz ziemeļrietumiem no Erris Head Uz rietumiem no Sybil Point	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
2. Uz dienvidiem no Mizen Head Uz dienvidiem no Stags	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
3. Uz dienvidiem no Stags Uz dienvidiem no Cork	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
	Silķe	Neierobežota
4. Uz dienvidiem no Cork, uz dienvidiem no Carnsore Point	Visas sugas	Neierobežota
5. Uz dienvidiem no Carnsore Point, uz dienvidaustrumiem no Haulbowline	Visas sugas, izņemot gliemjus, vēžveidīgos un adatādaiņus	Neierobežota

B. APVIENOTĀS KARALISTES PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūdzes)		
1. Uz dienvidiem no Mine Head Hook Point	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Silķe	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
2. Hook Point Carlingford Lough	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Silķe	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
	Ķemmīšgliemenes	Neierobežota

C. NĪDERLANDES PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūdzes)		
1. Uz dienvidiem no Stags Uz dienvidiem no Carnsore Point	Silķe	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota

D. VĀCIJAS PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz dienvidiem no Old Head of Kinsale Uz dienvidiem no Carnsore Point	Silķe	Neierobežota
2. Uz dienvidiem no Cork Uz dienvidiem no Carnsore Point	Makrele	Neierobežota

E. BEĻĢIJAS PIEKĻUVE

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz dienvidiem no Cork Uz dienvidiem no Carnsore Point	Bentiskās sugas	Neierobežota
2. Uz austrumiem no Wicklow Head Uz dienvidaustrumiem no Carlingford Lough	Bentiskās sugas	Neierobežota

3. Beļģijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
3-12 jūras jūdzes	Nīderlande	Visas sugas	Neierobežota
	Francija	Silķe	Neierobežota

4. Dānijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Ziemeļjūras piekraste (no Dānijas/Vācijas robežas līdz Hanstholm) (6-12 jūras jūdzes)			
No Dānijas/Vācijas robežas līdz Blāvands Huk	Vācija	Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Garneles	Neierobežota
	Nīderlande	Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Zivis, izņemot plekstveidīgās zivis	Neierobežota

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
No Blāvands Huk līdz Bovbjerg	Beļģija	Menca	Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
		Pikša	Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
	Vācija	Plekstveidīgās zivis	Neierobežota
	Nīderlande	Jūras zeltplekste	Neierobežota
		Jūras mēles	Neierobežota
No Thyborøn līdz Hanstholm	Beļģija	Merlangs	Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
		Jūras zeltplekste	Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
	Vācija	Plekstveidīgās zivis	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Menca	Neierobežota
		Saida	Neierobežota
		Pikša	Neierobežota
		Makrele	Neierobežota
		Silķe	Neierobežota
		Merlangs	Neierobežota
	Nīderlande	Menca	Neierobežota
		Jūras zeltplekste	Neierobežota
		Jūras mēles	Neierobežota
Skageraks (no Hanstholm līdz Skagen) (4-12 jūras jūdzes)	Beļģija	Jūras zeltplekste	Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
	Vācija	Plekstveidīgās zivis	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Menca	Neierobežota
		Saida	Neierobežota
		Pikša	Neierobežota
		Makrele	Neierobežota
		Silķe	Neierobežota
		Merlangs	Neierobežota

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
	Nīderlande	Menca	Neierobežota
		Jūras zeltplekste	Neierobežota
		Jūras mēles	Neierobežota
Kategats (3-12 jūdzes)	Vācija	Menca	Neierobežota
		Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Norvēģijas omāri	Neierobežota
		Silķe	Neierobežota
Uz ziemeļiem no Zeeland līdz platuma paralēlei, kas šķērso Forsnæs bāku	Vācija	Brētliņa	Neierobežota
Baltijas jūra (tostarp Belts, Sound, Bornholm) (3-12 jūras jūdzes)	Vācija	Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Menca	Neierobežota
		Reņģe	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Zutis	Neierobežota
		Lasis	Neierobežota
		Merlangs	Neierobežota
		Makrele	Neierobežota
Skageraks (4-12 jūdzes)	Zviedrija	Visas sugas	Neierobežota
Kategats (3 -12 jūdzes ⁽¹⁾)	Zviedrija	Visas sugas	Neierobežota
Baltijas jūra (3-12 jūdzes)	Zviedrija	Visas sugas	Neierobežota

⁽¹⁾ No krasta līnijas.

5. Vācijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Ziemeļjūras piekraste (3-12 jūras jūdzes) visas piekrastes	Dānija	Bentiskās sugas	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Tūbītes	Neierobežota
	Nīderlande	Bentiskās sugas	Neierobežota
		Garneles	Neierobežota
No Dānijas/Vācijas robežas līdz Amrum ziemeļu ragam 54°43'N	Dānija	Garneles	Neierobežota
Zona ap Helgoland	Apvienotā Karaliste	Menca	Neierobežota
		Jūras zeltplekste	Neierobežota

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Baltijas jūras piekraste (3-12 jūdzes)	Dānija	Menca	Neierobežota
		Jūras zeltplekste	Neierobežota
		Reņģe	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Zutis	Neierobežota
		Merlangs	Neierobežota
		Makrele	Neierobežota

6. Francijas un aizjūras departamentu piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
No Beļģijas/Francijas robežas līdz uz austrumiem no Manche departamenta (Vire-Grandcamp les Bains estuārs 49°23'30"N, 1°2'WNNE)	Beļģija	Bentiskās sugas	Neierobežota
		Ķemmišgliemenes	Neierobežota
	Nīderlande	Visas sugas	Neierobežota
No Dunkerque (2°20'E) līdz Cap d'Antifer (0°10'E)	Vācija	Silķe	Neierobežota tikai no 1.oktobra līdz 31.decembrim
No Beļģijas/Francijas robežas līdz Cap d'Alprech rietumiem (50°42'30"N, 1°33'30"E)	Apvienotā Karaliste	Silķe	Neierobežota
Atlantijas okeāna piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
No Spānijas/Francijas robežas līdz 46° 08' N	Spānija	Anšovi	Specializēta zveja, neierobežota tikai no 1. marta līdz 30. jūnijam
			Dzīvās ēsmas zveja tikai no 1. jūlija līdz 31. oktobrim
		Sardīnes	Neierobežota tikai no 1. janvāra līdz 28. februārim un no 1. jūlija līdz 31. decembrim
			Turklāt darbības attiecībā uz iepriekšminētajām sugām jāveic, ievērojot 1984. gadā veikto darbību limitus un nepārsniedzot tos
Vidusjūras piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
Spānijas robeža Cap Leucate	Spānija	Visas sugas	Neierobežota

7. Spānijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Atlantijas okeāna piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
No Francijas/Spānijas robežas līdz Cap Mayor bākai (3°47'W)	Francija	Pelaģiskās sugas	Neierobežota piekļuve, ievērojot 1984. gadā veikto darbību limitus un nepārsniedzot tos
Vidusjūras piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
Francijas robeža/Cap Creus	Francija	Visas sugas	Neierobežota

8. Horvātijas piekrastes ūdeņi ⁽¹⁾

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Sugas	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
12 jūdzes, ko ierobežo Horvātijas suverenitātē esošs jūras apgabals uz ziemeļiem no 45 grādu un 10 minūšu ziemeļu platuma paralēles gar Istras rietumu krastu, sākot no Horvātijas teritoriālo jūras ūdeņu ārējās robežas tur, kur šī paralēle sasniedz sauszemi Istras rietumu piekrastē (Grgatovrt Funtana zemesrags)	Slovēnija	Bentiskās un mazās pelaģiskās sugas, tostarp sardīnes un anšovi	100 tonnas uz maksimāli 25 zvejas kuģiem, ietverot 5 zvejas kuģus, kuri aprīkoti ar traļu tīkliem

(¹) Minēto režīmu piemēro no dienas, kad pilnībā tiek īstenots šķirējtiesas nolēmums, kas izriet no Stokholmā 2009. gada 4. novembrī parakstītā šķirējtiesas nolīguma starp Slovēnijas Republikas valdību un Horvātijas Republikas valdību.

9. Nīderlandes piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
(3-12 jūras jūdzes) visa piekraste	Beļģija	Visas sugas	Neierobežota
	Dānija	Bentiskās sugas	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Tūbītes	Neierobežota
		Stavridas	Neierobežota
	Vācija	Menca	Neierobežota
		Garneles	Neierobežota
(6-12 jūras jūdzes) visa piekraste	Francija	Visas sugas	Neierobežota
Texel dienvidu rags, uz rietumiem līdz Nīderlandes/Vācijas robežai	Apvienotā Karaliste	Bentiskās sugas	Neierobežota

10. Slovēnijas piekrastes ūdeņi ⁽¹⁾

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Sugas	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
12 jūdzes, ko ierobežo Slovēnijas suverenitātē esošs jūras apgabals uz ziemeļiem no 45 grādu un 10 minūšu ziemeļu platuma paralēles gar Istras rietumu krastu, sākot no Horvātijas teritoriālo jūras ūdeņu ārējās robežas tur, kur šī paralēle sasniedz sauszemi Istras rietumu piekrastē (Grgatov rt Funtana zemesrags)	Horvātija	Bentiskās un mazās pelaģiskās sugas, tostarp sardīnes un anšovi	100 tonnas uz maksimāli 25 zvejas kuģiem, ietverot 5 zvejas kuģus, kuri aprīkoti ar traļu tīkliem

⁽¹⁾ Minēto režīmu piemēro no dienas, kad pilnībā tiek īstenots šķirējtiesas nolēmums, kas izriet no Stokholmā 2009. gada 4. novembrī parakstītā Šķirējtiesas nolīguma starp Slovēnijas Republikas valdību un Horvātijas Republikas valdību.

11. Somijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Baltijas jūra (4-12 jūdzes) ⁽¹⁾	Zviedrija	Visas sugas	Neierobežota

⁽¹⁾ 3-12 jūdzes ap Bogskār salām.

12. Zviedrijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Skageraks (4-12 jūras jūdzes)	Dānija	Visas sugas	Neierobežota
Kategats (3-12 jūdzes ⁽¹⁾)	Dānija	Visas sugas	Neierobežota
Baltijas jūra (4-12 jūdzes)	Dānija	Visas sugas	Neierobežota
	Somija	Visas sugas	Neierobežota

⁽¹⁾ No krasta līnijas.

II PIELIKUMS

MAKSIMĀLI PIEĻAUJAMĀ ZVEJAS KAPACITĀTE

Maksimāli pieļaujamā kapacitāte

Dalībvalsts	GT	kW
Beļģija	18 962	51 586
Bulgārija	7 250	62 708
Dānija	88 762	313 333
Vācija	71 117	167 078
Igaunija	21 677	52 566
Īrija	77 568	210 083
Grieķija	84 123	469 061
Spānija (ietverot tālākos reģionus)	423 550	964 826
Francija (ietverot tālākos reģionus)	214 282	1 166 328
Horvātija	53 452	426 064
Itālija	173 506	1 070 028
Kipra	11 021	47 803
Latvija	46 418	58 496
Lietuva	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nīderlande	166 859	350 736
Polija	38 270	90 650
Portugāle (ietverot tālākos reģionus)	114 549	386 539
Rumānija	1 908	6 356
Slovēnija	675	8 867
Somija	18 066	181 717
Zviedrija	43 386	210 829
Apvienotā Karaliste	231 106	909 141

Maksimāli pieļaujamā kapacitāte

Savienības attālākie reģioni	GT	kW
Spānija		
Kanāriju salas: G ⁽¹⁾ < 12 m; Savienības ūdeņi	2 617	20 863
Kanāriju salas: G > 12 m; Savienības ūdeņi	3 059	10 364
Kanāriju salas: G > 12 m; starptautiskie ūdeņi un trešo valstu ūdeņi	28 823	45 593
Francija		
Reinjonas sala: bentiskās un pelagiskās sugas; G < 12 m	1 050	19 320

Savienības attālākie reģioni	GT	kW
Reinjonas sala: pelaģiskās sugas; G > 12 m	10 002	31 465
Francijas Gviāna: bentiskās un pelaģiskās sugas; G < 12 m	903	11 644
Francijas Gviāna: garneļu zvejas kuģi	7 560	19 726
Francijas Gviāna: pelaģiskās sugas; kuģi, kuri zvejo aiz piekrastes ūdeņiem.	3 500	5 000
Martinika: bentiskās un pelaģiskās sugas; G < 12 m	5 409	142 116
Martinika: pelaģiskās sugas; G > 12 m	1 046	3 294
Gvadelupa: bentiskās un pelaģiskās sugas; G < 12 m	6 188	162 590
Gvadelupa: pelaģiskās sugas; G > 12 m	500	1 750
Portugāle		
Madeira: bentiskās sugas; G < 12 m	604	3 969
Madeira: bentiskās un pelaģiskās sugas; G > 12 m	4 114	12 734
Madeira: pelaģiskās sugas; riņķvadi; G > 12 m	181	777
Azoru salas: bentiskās sugas; G < 12 m	2 617	29 870
Azoru salas: bentiskās un pelaģiskās sugas; G > 12 m	12 979	25 721
(1) "G" ir kuģa lielākais garums.		

III PIELIKUMS

KONSULTATĪVĀS PADOMES

1. Konsultatīvo padomju nosaukums un kompetences joma

Nosaukums	Kompetences jomas
Baltijas jūra	ICES IIIb, IIIc un IIId zona
Melnā jūra	GFCM teritorijas ģeogrāfiskais apakšapgabals atbilstīgi definīcijai rezolūcijā GFCM/33/2009/2
Vidusjūra	Vidusjūras ūdeņi uz austrumiem no līnijas 5°36' W
Ziemeļjūra	ICES IV un IIIa zona
Ziemeļrietumu ūdeņi	ICES V zona (izņemot Va zonu, tikai Savienības ūdeņi Vb zonā), VI un VII zona
Dienvietrietumu ūdeņi	ICES VIII, IX un X zona (ūdeņi ap Azoru salām) un CECAF 34.1.1., 34.1.2. un 34.2.0. zona (ūdeņi ap Madeiru un Kanāriju salām)
Tālākie reģioni	Savienības ūdeņi ap tālākiem reģioniem, kā noteikts Līguma 349. panta pirmajā daļā un kas iedalīti trijos jūras baseinos: Rietumatlantijas, Austrumatlantijas un Indijas okeāns
Pelaģiskie krājumi (putasu, makrele, stavrida, siļķe, kaproīdas)	Visi ģeogrāfiskie apgabali, izņemot Baltijas jūru un Vidusjūru
Atklātās jūras/tāljūras flote	Visi ūdeņi, kas nav Savienības ūdeņi
Akvakultūra	Akvakultūra, kā definēts 5. pantā
Tirgi	Visas tirgus jomas

2. Konsultatīvo padomju darbība un finansējums

- Pilnsapulcē un izpildkomitejā 60 % vietu ir atvēlētas zvejnieku pārstāvjiem un akvakultūras konsultatīvajai padomei, akvakultūras operatoriem un pārstrādes un tirdzniecības nozaru pārstāvjiem, un 40 % vietu - pārstāvjiem no citām interešu grupām, ko ietekmē kopējā zivsaimniecības politika, piemēram, vides organizācijām un patērētāju grupām.
- Izpildkomitejā ir vismaz pa vienam zvejas apakšnozares pārstāvim no katras attiecīgās dalībvalsts; šis noteikums neattiecas uz akvakultūras konsultatīvo padomi un tirgu konsultatīvo padomi.
- Izpildkomitejas locekļi ieteikumus pieņem, pēc iespējas ievērojot konsensa principu. Ja konsensu nav iespējams panākt, locekļu atšķirīgos viedokļus iekļauj ieteikumos, kurus pieņem ar klātesošo locekļu balsu vairākumu.
- Katra konsultatīvā padome izraugās priekšsēdētāju, ievērojot konsensa principu. Priekšsēdētājs darbojas neatkarīgi.
- Katra konsultatīvā padome pieņem pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu pārredzamību un visu pausto viedokļu respektēšanu.
- Izpildkomitejas pieņemtos ieteikumus uzreiz nodod kopsapulces, Komisijas, attiecīgo dalībvalstu un, pēc attiecīga lūguma, jebkura sabiedrības locekļa rīcībā.
- Kopsapulces sanāksmes ir atklātas. Izpildkomitejas sanāksmes ir atklātas, ja vien - izņēmuma gadījumos - izpildkomitejas locekļu vairākums nenolemj citādi.
- Eiropas un valstu organizācijas, kas pārstāv zivsaimniecības nozari un citas interešu grupas, var ieteikt locekļus attiecīgajām dalībvalstīm. Minētās dalībvalstis vienojas par kopsapulces locekļiem.

- i) To valsts un reģionālo iestāžu pārstāvjiem, kuras ir ieinteresētas attiecīgajā zivsaimniecības jomā, un dalībvalstu zinātnisko un zivsaimniecības pētniecības institūtu pētniekiem un starptautisko zinātnisko institūtu pētniekiem, kas konsultē Komisiju, ir atļauts konsultatīvās padomes sanāksmēs piedalīties kā aktīviem novērotājiem. Var uzaicināt arī jebkuru citu kvalificētu zinātnieku.
 - j) Komisijas un Eiropas Parlamenta pārstāvji var piedalīties konsultatīvās padomes sanāksmēs kā aktīvi novērotāji.
 - k) Pārstāvjus no trešo valstu zivsaimniecības nozares un citām interešu grupām, tostarp pārstāvjus no RZPO, kurām ir ieinteresētība zvejas apgabalā vai zivsaimniecības jomā, kas ir konsultatīvās padomes kompetencē, var uzaicināt piedalīties attiecīgās konsultatīvās padomes darbā kā aktīvus novērotājus, kad apspriež viņus interesējošus jautājumus.
 - l) Konsultatīvās padomes var pieteikties uz Savienības finansiālo palīdzību kā struktūras, kas tiecas sasniegt mērķi Eiropas vispārējās interesēs.
 - m) Komisija paraksta dotācijas nolīgumu ar katru konsultatīvo padomi, lai palīdzētu segt to darbības izmaksas, tostarp rakstiskās un mutiskās tulkošanas izmaksas.
 - n) Komisija var veikt jebkādas pārbaudes, kuras tā uzskata par nepieciešamām, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota atbilstība konsultatīvajām padomēm uzticētajiem uzdevumiem.
 - o) Katra konsultatīvā padome katru gadu Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm iesniedz budžetu un ziņojumu par savu darbību.
 - p) Komisija vai Revīzijas palāta var jebkurā laikā paredzēt revīziju, ko veic vai nu to izraudzīta ārēja iestāde, vai Komisijas, vai Revīzijas palātas departamenti.
 - q) Katra konsultatīvā padome ieceļ sertificētu auditoru uz laiku, kamēr tā saņem Savienības līdzekļus.
-